

Flygtninge skal hjælpe flygtninge i innovativt projekt med inspiration fra Holland.

nyheder side 3

Turismedilemma:

Lokale og regionale interesser ramler sammen, når kommuner søger fælles fodslag.

nyheder side 8

SF'eren **Thomas Medom** vil hellere lave politik tæt på borgerne end deltage i kynisk spil på Borgen.

netværk side 18

kommunen

politik fra rødderne mandag den 18. januar 2016 · nr. 02 · 59. årgang

Store udfordringer for små vækstere

FOTO: LÆRKE POSSELT / POLFOTO

Der er mange penge for kommunerne at spare i fremtiden, hvis der investeres massivt på børneområdet, så udsatte børn får en god tidlig indsats. Men kommunerne er pressede på økonomien.

tema side 10-14

V-bagland råber op

Der har længe været en summen af utilfredshed i Vestres bagland over partiets linje på især flygtningeområdet. I december og januar har en lille håndfuld medlemmer forladt partiet - inklusive den tidligere politiske ordfører Jens Rohde - og nu tager ti lokalpolitikere bladet fra munden i et debatindlæg i Berlingske tirsdag. De efterlyser mere ordentlighed og advarer mod et værdiskred, hvor medmenneskelighed bliver glemt. Regeringen har foretaget flere stramninger på asylområdet, men det er i lige så høj grad retorikken og tonen i debatten fra regeringspartiets side, der får de ti medlemmer, som indbefatter flere lokalformænd, til at råbe vagt i gevær. De mener, det går ud over Danmarks ry, og efter at flere internationale medier i sidste uge sammenlignede den danske politik med nazismen, kan der måske være en pointe i opråbet.

”Det piner mig at høre den her klagesang om, hvorvidt det er de syge, de halte eller de etbenede, der skal holde for denne gang. For det er en usaglig måde at gå til det.”

Finansminister Claus Hjort Frederiksen (V) til Kommunaløkonomisk Forum i Aalborg 14/1 som svar på KL's kritik af den manglende økonomiske støtte til integrationen af flygtninge.

L87 får opbakning

Regeringens forslag, der blandt andet går ud på, at konfiskere værdigenstande fra flygtninge og øge tidsgrænsen for familiesammenføring til tre år for personer med midlertidig opholdstilladelse, er endt med at få opbakning fra Socialdemokraterne. L87, som lovforslaget korrekt hedder, har ellers mødt megen kritik fra selv samme parti og resten af venstrefløj, men med Dan Jørgensen i spidsen erklærede Socialdemokraterne onsdag deres støtte. Han forklarer det med, at de fik forhandlet værdien af flygtninges smykker og andre genstande op til minimum 10.000 kroner, før de må konfiskeres af staten. Lovforslaget ventes dermed at blive vedtaget den 26. januar.

Helle Thorning får toppost

Onsdag kunne flere medier erfare - og derefter Helle Thorning-Schmidt selv bekræfte - at hun fra april skal være direktør for Internationalt Red Barnet, der har hovedsæde i London. Efter hendes eget udsagn er jobbet det tredje, hun har søgt, siden det ikke lykkedes for Helle fra Ishøj at blive genvalgt som Danmarks statsminister i juni sidste år. Hun forlader dermed også Folketinget, og det bliver Lars Aslan Rasmussen (S), som forlader Københavns Borgerrepræsentation for at overtage hendes plads på Borgen.

Verdensorganisationen WHO erklærede torsdag Vestafrika fri for den livsfarlige sygdom ebola, som i løbet af to år har kostet mere end 11.000 mennesker livet.

Foto: Martial Trezzini / Polfoto

KL angriber regeringen

KL - med formand Martin Damm (V) i spidsen - indledte torsdag et frontalangreb mod finansminister Claus Hjort Frederiksen (V). De mener, at han løber fra den del af sidste sommers kommuneaftale, som lød på, at der senest til januar skulle laves et gennemsyn af kommunernes økonomi på integrationsområdet, men det er endnu ikke sket. Finansministeren affejer - som regeringen ynder at gøre det med kritik - Martin Damms anklage og siger til DR, at de ikke forhandler økonomi med kommunerne flere gange om året. Den forklaring køber KL-formanden dog på ingen måde og påpeger, at de har brug for pengene her og nu, da det ellers vil betyde besparelser på velfærdsområder som skole og ældrepleje.

Martin Damm
@martindamm

Claus Hjort er nødt til at se realiteterne i øjnene. Økonomien rækker ikke til flere flygtninge [#koef16](#) [#dkpol](#)

3

Antal tidligere SFU-formænd, der nu sidder i Folketinget for Socialdemokraterne

Skiftedag i KL

Kommunaløkonomisk Forum gav også anledning til en udskiftning i KL's formandskab. Rødovres borgmester og nu tidligere næstformand i KL, Erik Nielsen (S), har valgt at trække sig, og det betyder, at Aarhus-borgmester Jacob Bundsgaard (S) overtager hvervet. Han giver derfor posten som formand for Arbejdsmarkeds- og Erhvervsudvalget fra sig, og det bliver borgmester i Aalborg Thomas Kastrup-Larsen (S), der skal bære den fælle videre. Erik Nielsen fik i sommer foretaget en balлонudvidelse som følge af en blodprop i hjertet, men det har indtil nu ikke givet anledning til at trappe ned. Rødovre-borgmesteren bliver dog siddende i KL's bestyrelse som menigt medlem.

kommunen

POLITIK FRA RØDDERNE

Udgiver: Kommunen A/S, Gammel Strand 50 DK-1202 København K

Ansv. redaktør: Claus G. Theilgaard
Administrationschef: Malene Mørkbak Bruun
Redaktion: red@kommunen.dk
Telefon 3334 6069

Redaktionschef: Benjamin Holst
Redaktionssekretær: Johan Seidenfaden

Journalister: Morten Munkholm, Knud Abildtrup, Ronja Pilgaard, Morten Uhrenholdt, Jonas Sloth Bach, Lærke Cecilie Lindegaard, Michael Kjærgård, Søren Engelbrecht, Daniel Christensen

Debat & Navne: debatognavne@kommunen.dk

Avislayout: Jakob Thuemoes

Korrektur: Svend Kjems Hove

Foto: Scanpix, Polfoto, Colourbox

Salg & abonnement: Lene Stenstrop, tlf. 4635 3343 lene@kommunen.dk

Årsabonnement: 2.575 kr. www.kommunen.dk/abonnement

Annoncer: Jørgen Scheel, tlf. 2392 4401 jorgen@kommunen.dk

Henrik Eskelund, tlf. 33346062 henrik@kommunen.dk

Læsertal: 34.000 (Index Danmark/Gallup 4. kvartal 2014 + 1. kvartal 2015)

Tryk: JYPA/OTM

Kommunen udgives på et kritisk og uvildigt journalistisk grundlag. Målgruppe: Politikere og embedsmænd i kommuner, regioner og staten samt den kommunale verdens mange interessenter og leverandører.

Udgives i samarbejde med dknyt.dk.

kommunen
AGORA
DKNYT

Flygtninge skal hjælpes - af flygtninge

Der går for lang tid, før flygtninge med traumer kommer i behandling, og kulturelle forskelle står ofte i vejen for integrationen. Et projekt med vokseværk bruger coaching og dialog flygtninge imellem til at løse nogle af problemerne.

o MindSpring

Af Søren Engelbrecht
soren@kommunen.dk

Det virker oplagt, at personer med problemer hjælpes af folk, der har kendskab til selvsamme problemer. Mange pædagoger på institutioner for udsatte unge har selv været ude på et sidespor i teenage-dagene, og psykologer er ofte drevet af at have haft psykiske problemer tæt inde på kroppen. Så hvorfor skal flygtninge kun tale med danske sagsbehandlere, der ikke har oplevet at se tøndebomber ramme naboen eller sejlet i gumibåd over Middelhavet?

Det skal de heller ikke nød-

vendigvis. I projektet MindSpring, der er startet op i Danmark af Dansk Flygtningehjælp, er pointen, at "gamle" flygtninge skal hjælpe nye flygtninge med de mange udfordringer, der er ved at skulle vænne sig til en ny tilværelse og en anderledes kultur, mens rygsækken er propet med grusomme minder, der står frisk i erindringen.

Konceptet blev udviklet i Sierra Leone og videreudviklet i Holland i 2002 af Paul Sterk samt en gruppe tidligere flygtninge, og en delegation fra Dansk Flygtningehjælp var nede at se på det i 2010 - samme år, som projektet blev kåret til at være "Best Practi-

MindSpring har blandt andet afholdt et forældreforløb, hvor deltagerne efterfølgende fortalte, at de havde ændret syn på, hvordan de ville opdrage deres børn.

Foto: Historiefabrikken

"Jeg synes, det er innovativt på den måde, at man bruger herboende flygtnings kompetencer, viden og ressourcer, mens deltagerne arbejder med deres egne erfaringer og spørgsmål fra første møde."

Mette Blauenfeldt, sektionschef i Dansk Flygtningehjælps Integrationsafdeling

ce" af Dutch National Institute for the Public Health and the Environment. Og ligesom den hollandske regering, der har sat MindSpring på finansloven, var den danske delegation begejstret for konceptet.

- Jeg synes, det er innovativt på den måde, at man bruger herboende flygtnings kom-

petencer, viden og ressourcer, mens deltagerne arbejder med deres egne erfaringer og spørgsmål fra første møde. Det hele tager udgangspunkt i de flygtninge, der sidder i gruppen, og deres behov, siger Mette Blauenfeldt, som er sektionschef i Dansk Flygtningehjælps Integrationsaf-

deling og ansvarlig for MindSpring-projektet.

Vokser i omfang

MindSpring startede op tilbage i 2010 og er vokset støt lige siden. 67 trænere er blevet uddannet, hvoraf nogle har deltaget i flere gruppeforløb, mens andre stadig venter på

deres første. Men selvom det vigtigste er, at de selv har oplevelser og erfaringer, de kan dele med deltagerne, så er der visse krav, MindSpring-centret stiller. Udover at kunne følge en træneruddannelse, der foregår på dansk, skal

» Fortsættes på side 4-5

leder

De helt små i det kommunale regnskab

Svenske modeller og en amerikansk professor, som har fået Nobelprisen, der i skøn forning skal ændre danske vaner. Det kunne være opskriften på en udmærket reality-serie, men det er faktisk denne kombination, der i mange kommuner skal sikre den tidlige indsats på børneområdet.

Modellerne, der lyder navne som Leksand, Borås og Skandia, er hverken langbenede eller blonde. De er evidensbaserede forskningsmodeller for, hvordan man sikrer, at børn kommer bedst muligt ind i samfundet og undgår at blive en udgift.

Professoren, James Heckman, har fået Nobelprisen i økonomi og siden 1970'erne arbejdet på at få udbredt sin ligning, der helt forenklet siger, at hvis man laver en god og bred indsats for at sikre, at børn kommer godt ind i livet, og giver en effektiv undervisning, frem til børnene bliver voksne, så får man en større og mere produktiv arbejdsstyrke, der giver udbytte for ens land og de kommende generationer.

De små vokster

Et gammelt mundheld lyder 'små børn - små problemer, store børn - store problemer', og lige nu sker der rigtig meget, som skal sikre, at små børns problemer bliver løst, så de ikke

"Jo, der sker skam meget på børneområdet, især når det kommer til den tidlige indsats. Men spørgsmålet er, om det i sidste ende handler om at spare penge eller om at yde den bedst mulige service til de skatteborgere, som betaler til den velfærd, vi er fælles om."

vokser op og får store problemer.

Udsatte børn skal ikke være en udgift, når de bliver voksne. De skal være aktiver, der skaber økonomisk vækst i samfundet. Og den tanke går igen, når KL's Børne- og Ungetopmøde skydes i gang i Aalborg i denne uge under overskriften Væksthus for læring. Børn er blevet vækstere - små elementer i det store kommunale excelark, som skal gå op i en højere enhed.

I forbindelse med uddelingen af satspuljemidlerne blev der afsat 96 millioner kroner til at implementere den såkaldte Herning-model. Antallet af sager per sagsbehandler i en række kommuner skulle ned, så man kunne se, om det også var gældende i resten af landet, at der i sidste ende var penge at hente på området.

Herning har ladet sig inspirere - igen - af Sverige. I Sverige er udgifterne til anbringelse af udsatte børn og unge væsentligt lavere end i Danmark. Samtidig er der ikke noget, der tyder på, at kvaliteten af den svenske indsats er dårligere end den danske. Og netop derfor var det værd at undersøge, om det også var muligt at bringe udgifterne ned i Danmark ved faktisk at investere i området.

Man kan måske godt forstå, at nogle borgere føler sig fremmedgjort overfor forvaltningen, når det hele i sidste ende kommer an på bundlinjen i et regneark.

Spareøvelse eller serviceløft

En undersøgelse, *Kommunen* har lavet, viser, at mere end 75 procent af kommunerne de sidste

to år har ændret deres arbejde med den tidlige indsats overfor udsatte børn for netop at styrke den.

Samtidig er forebyggelsespakken i løbet af det sidste år blevet rullet ud i flere kommuner.

Jo, der sker skam meget på børneområdet, især når det kommer til den tidlige indsats. Men spørgsmålet er, om det i sidste ende handler om at spare penge eller om at yde den bedst mulige service til de skatteborgere, som betaler til den velfærd, vi er fælles om.

NGO'er og interesseorganisationer råber på trods af mange indsatser på mere forebyggelse, bedre normeringer i daginstitutionerne og flere midler til at lave den tidlige indsats for de udsatte børn.

James Heckman er professor i økonomi. Ikke i velfærd, sociologi eller det såkaldte gode liv. For ham er det interessante den bundlinje, som det kan være svært for de fleste at se sig som en del af. Alligevel er det ham, man læner sig opad, når der skal laves en tidlig indsats.

Det drejer sig altså ikke om at skabe den gladeste og mest velfungerende befolkning, men om at skabe så produktiv en arbejdsstyrke som muligt.

- Redaktionen

Er de nærlige kommuner blot

Spørger man kommunerne selv, vægter prisen væsentligt lavere end kvaliteten, når de skal vælge private udbydere af hjemme-hjælp. Men de skal fokusere endnu mindre på prisen, lyder det fra både ministeren og Ældre Sagen.

konkurser

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

Kommunerne skal have mindre fokus på prisen, når de udvælger private plejefirmaer til at støvsuge, varme aftensmad og hjælpe ældre borgere med at komme i bad. Sådan lød det fra sundhedsminister Sophie Løhde (V), efter at endnu et privat plejefirma gik konkurs i oktober.

Siden da har debatten raset mellem interesseorganisationer, kommuner og stat om, hvordan man undgår, at plejefirmaer går konkurs, mens de yder service for landets kommuner. Fra flere hjørner lyder det, at fokus på prisen skal mindskes. Især fra Ældre Sagen.

De er sammen med Dansk Industri, FOA, FTF, KL og Danske Erhverv ved at udarbejde fælles betingelser for, hvad der kan gøres for at und-

”Ældre bliver utrygge, også de, der ikke er direkte berørt, for hvornår bliver det deres tur? Desuden er en konkurs langtfra omkostningsfri for kommunen.”

Olav Felbo, chefkonsulent i Ældre Sagen

gå flere konkurser. Blandt andet skal kommunerne ikke nødvendigvis antage det billigste tilbud i en udbudsrunde, siger Olav Felbo, chefkonsulent i Ældre Sagen.

- Ældre bliver utrygge, også de, der ikke er direkte berørt, for hvornår bliver det deres tur? Desuden er en konkurs langtfra omkostningsfri for kommunen, understreger Olav Felbo, chefkonsulent i Ældre Sagen.

Kvaliteten er vigtigst

Men spørger man kommunerne selv, så er deres fokus på prisen faktisk slet ikke lige så stort som deres fokus på kvalitet. Det viser en rundspørge, *Kommunen* har foretaget blandt kommunerne.

I rundspørgen skulle kommunerne angive på en skala fra 1-5, hvor højt eller lavt et parameter talte, når der skulle vælges en udbyder af privat pleje og praktisk hjælp til ældre. Blandt andet skulle de angive, hvor højt de vægter pris og kvalitet i et udbud. Her er det tydeligt, at kommunerne selv mener, at prisen samlet set vægtes lavere end kvaliteten.

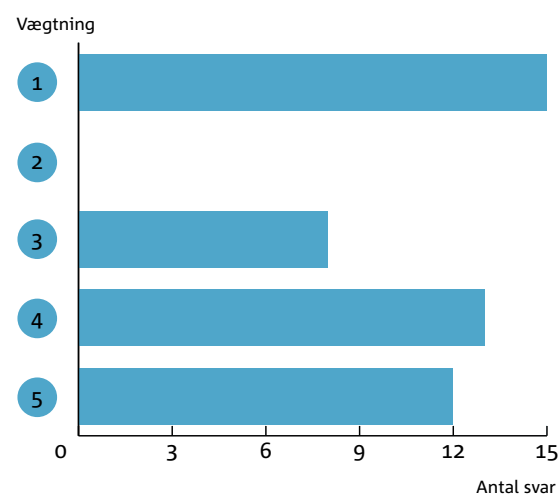
Blandt de kommuner, som har svaret på, hvor vigtig pris er, har 52 procent af kommunerne svaret, at prisen enten er vigtig eller meget vigtig, når de sender plejeopgaver og praktisk hjemmehjælp i udbud. 31 procent svarer, at prisen slet ikke har indflydelse, når de skal vælge, hvilken

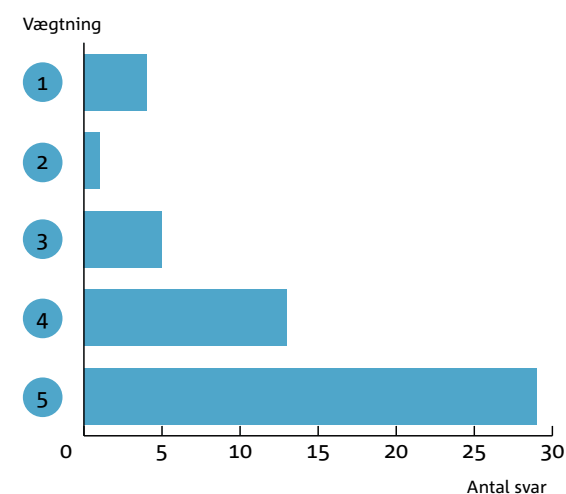
Spørger man kommunerne selv, vægter de både leverandørens krav til personale, leverandørens tilgang til hverdagsrehabilitering og leverandørens egenkontrol højere end prisen, når ældreplejen sendes i udbud.

Foto: Thomas Borberg/Polfoto

Pris

Kvalitet

Sådan gjorde vi: Spørgeskemaet blev sendt ud til samtlige kommuner. 70 kommuner har besvaret undersøgelsen. Heraf har mellem 48 og 52, der alle gør brug af private leverandører af hjemmehjælp og -pleje, valgt at svare på, hvordan de vægter forskellige parametre, når de skal vælge en privat udbyder. Undersøgelsen er fra 27. oktober, og den sidste besvarelse er givet 11. november.

« Fortsat fra side 3

de også være i stand til at stå i spidsen for et MindSpring-forløb og bruge deres erfaringer aktivt.

- Vores projektleder har altid et personligt møde med dem, der gerne vil være trænere, for vi skal være sikre på, at de også kan reflektere over, hvordan man kan inddrage sine egne erfaringer. Og så skal vi være sikre på, at de kan afsætte den tid, det kræver, forklarer Mette Blauenfeldt.

MindSpring samarbejder med kommuner, boligsociale projekter, asylcentre, daginstitutioner og lignende. Indtil

videre har der også været særlige forløb med fokus på forældre, der skal lære noget om den danske opdragelseskultur, og unge, der skal klædes på til at støtte andre jævnaldrende, og samlet set er der i øjeblikket lavet aftaler med 71 værtsinstitutioner, som de selv kalder det.

Mette Blauenfeldt forklarer, at det primært er værterne, der finder flygtninge, som kunne være interesserede i at blive trænere, men andre gange forhører MindSpring-centret sig selv i deres opbyggede netværk.

- Jo flere trænere, vi har gennem vores program, des-

to mere øges vores netværk, for de kan også være med til at rekruttere nogle nye. Nu er det faktisk sådan, at vi også bliver kontaktet af flygtninge, siger hun.

Gode evalueringer

Helt fra begyndelsen er projektet blevet fulgt tæt af samarbejdspartneren ALS Research, der netop nu er i gang med sin tredje store evaluering, som ventes afsluttet til maj. De to første var gennemgående positive, og selv om den tredje endnu ikke er færdiggjort, så ser de foreløbige resultater lovende ud. Udover positive tilbagemel-

linger fra deltagere, trænere og andre involverede peger administrerende direktør i ALS Research Jacob Als også på de lave omkostninger for kommunerne som argument for, hvorfor MindSpring har en eksistensberettigelse. Kommunerne skal blot stille med en såkaldt hjælpetræner, som skal observere processen og støtte de primære trænere, som selv er flygtninge.

Det er sessioner a to timer over otte gange, og Jacob Als er imponeret over, hvor stor effekt det har på den forholdsvis korte tid.

- Indsatsens størrelse taget i betragtning er det et af de

integrationsprojekter - ud af rigtig mange efterhånden - hvor jeg tænker, at det gør en forskel. Alle aktører fra de kommunale medtrænere til deltagerne og MindSpring-trænerne, som selv har flygtningebaggrund, er ovenud tilfredse og er kommet med tilkendegivelser, man ikke møder hver dag i sådan nogle projekter, siger han.

Budgetterne til at lave evalueringerne har med Jacob Als' egne ord været håbløse, og det har da også kun været kvalitative undersøgelser, deres resultater har været baseret på. Men i sommer fik MindSpring tildelt fire millio-

ner kroner af Det Obelske Familiefond, og udover oprettelsen af et kompetencecenter, der kom til i oktober, hvor flere trænere kan uddannes, betød det, at der nu er midler til at koble en forskningsenhed på, der gennem de næste tre år skal overvåge MindSpring-projektet og evaluere det både kvalitativt og kvantitativt.

Det er Charlotte Kærgaard Sonne, som er læge og ph.d.-studerende ved Kompetencecenter for Transkulturel Psykiatri (CTP), der skal stå for det treårige studie, og det er i virkeligheden længe siden, at hun blev en del af

en myte?

Hvad vægter kommunerne, når de skal udlicitere privat hjælp og pleje til ældre?

PARAMETER	GENNEMSNI
Kvalitet	4,154
Leverandørens krav til personale	3,863
Leverandørernes tilgang til hverdagsrehabilitering	3,804
Virksomhedens egenkontrol	3,588
Pris	3,125
Virksomhedens ry	2,646
Tidligere samarbejde med virksomheden	2,447

Kommunerne har vurderet hvert parameter på en skala fra 1-5. For at kunne rangordne parametrene har vi taget et gennemsnit af vurderingerne. Mellem 48 og 52 kommuner har svaret på denne del af undersøgelsen.

udbyder der skal vinde opgaven - det drejer sig især om de kommuner, som anvender den såkaldte godkendelsesmodel, hvor de private udbydere skal leve op til en række kvalitetsstandarder, mens prisen er fastsat af kommunen på forhånd.

Når du køber en bil
Men man kan ikke bare stille pris og kvalitet op overfor

”Man kan godt som privatperson sige 'jeg vil gerne købe en Rolls-Royce af den, som kan sælge mig den billigst.' Så er det jo ren priskonkurrence, men kvaliteten har stadig høj prioritet.”

Rikke Thorlund Haahr, chef for offentlig-privat-området, KL

hinanden, sådan som det er blevet gjort flere steder i debatten de sidste to år. Det er forsimplet, siger chef for offentlig-privat-området hos KL, Rikke Thorlund Haahr:
- Når man laver et udbud, sætter man ofte procenter på sine kriterier. Det handler om udbudsteknik. Det virker oplagt at tolke det direkte som udtryk for prioriteringen, men i sidste ende kan

man ikke sætte det sådan op, siger hun og sammenligner det med, når privatpersoner køber ny bil.
- Er pris så vigtigere end kvalitet? Der er selvfølgelig noget, der skal være opfyldt kvalitetsmæssigt, men der er jo også et prisloft over det, som den enkelte har råd til. Man kan godt som privatperson sige 'jeg vil gerne købe en Rolls-Royce af den, som kan sælge mig den billigst.' Så er det jo ren priskonkurrence, men kvaliteten har stadig høj prioritet, siger Rikke Thorlund Haahr.
Rikke Thorlund Haahr understreger, at de seneste år med konkurer har gjort både kommunerne og virksomhederne klogere, og at der ikke er nogen af parterne, som er interesserede i, at kontrakten ikke er bæredygtig. ●

Inger Støjberg nød godt af at indtage scenen efter Claus Hjort Frederiksen, der anlagde en mindre lydhør stil. Foto: Michael Kjærgård

Lutter øre, men ingen kroner

Kommunerne skal ikke forvente flere penge til at håndtere flygtningesituationen, men Inger Støjberg var lydhør overfor udfordringen, da hun talte på KL's Kommunaløkonomiske Forum i Aalborg.

● **køf**

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk
Michael Kjærgaard
michael@dknyt.dk

Ikke en stor pose penge, men en stor portion lydhørhed overfor gode ideer. Det var, hvad integrationsminister Inger Støjberg (V) efter eget udsagn havde med til KL's Kommunaløkonomiske Forum.
- Vi skal lære hos hinanden af de gode eksempler, lød det fra ministeren, der understregede, at virkemidlerne til at få folk i job bruges med meget forskellig effekt i de forskellige kommuner.
Derfor er der brug for både generelle regelforenklinger og en styrket indsats på arbejdsmarkedsområdet. Folk, der kommer til Danmark, skal arbejde, var Inger Støjbergs grundforudsætning, og det var ingen uenighed. Spørgsmålet er bare hvordan, når det fra starten blot er tre procent af flygtningene, der er umiddelbart jobparate.

”Meget af det, der bliver sagt, er en konstatering, og det viser ikke nogen veje til, hvordan vi skal løse problemerne i kommunerne.”

Nils Borring (S), borgmester i Favrskov

- Jeg synes, det er meget mærkeligt, for de kommer fra samfund, hvor man er vant til at skulle klare sig selv. Jeg er klar over, at nogle har traumer og sygdomme, men der må være mere end tre procent, der kan arbejde, sagde Inger Støjberg.

Ingen støj om Støjberg
Selvom flere nok var blevet begejstrede for en stor pose statslige penge til at løse udfordringerne, blev Inger Støjbergs imødekommande og lyttende attitude vel modtaget blandt de fremmødte borgmestre.
- Det var ikke den Inger Støjberg, som man plejer at se i medierne. Hun stak en finger i jorden og fandt ud af, hvor hun befandt sig. Det var en meget mere mild og venlig Inger Støjberg, end hun plejer at være, siger Favrskovs S-borgmester, Nils Borring,

der dog ikke følte, at der var meget nyt i budskaberne fra ministeren.
- Meget af det, der bliver sagt, er en konstatering, og det viser ikke nogen veje til, hvordan vi skal løse problemerne i kommunerne, siger han.
At der er behov for nytænkning og andre løsninger, er Jens Ive (V), borgmester i Rudersdal, heller ikke i tvivl om.
- Vi bliver nødt til gøre tingene på nye måder og finde nye løsninger. Det gør man ikke ved at italesætte alt det, der ikke virker, lød det fra ham efter integrationsministerens ord fra scenen. Og der er behov for store omvæltninger i hele tankegangen, mener han.
- Vi skal gøre op med så mange ting i vores samfund og vende tingene om, siger han og peger eksempelvis på krav på at komme i beskæftigelse og lønniveauet. Det må ikke være tabu at tale om indslusningsløn.
- Vi har brug for, at café-ejeren og den lille og mellemstore virksomhed får mulighed for at tage folk ind til eksempelvis 70 kroner, uden at de skal udfylde en masse blanketter, for det gider de ikke, og derfor siger de nej tak, siger Jens Ive. ●

projektet. Det var nemlig delvis på hendes initiativ, at et forskningsstudie skulle tilknyttes MindSpring-programmet. Hun var i Australien tilbage i 2012 i forbindelse med sin ph.d. og fik introduceret et program, der minder meget om MindSpring, og det mente hun skulle udbredes i Danmark.
- Jeg tror, at det her kan være med til at forebygge, at folk bliver så kronisk syge som dem, vi ser ude på CTP, siger Charlotte Kærgaard Sonne og tilføjer, at en forskergruppe i netop Australien skal være involveret i studiet, da de i fællesskab gerne vil

”Jeg tror, at det her kan være med til at forebygge, at folk bliver så kronisk syge som dem, vi ser ude på CTP.”

Charlotte Kærgaard Sonne, læge og ph.d.-studerende ved Kompetencecenter for Transkulturel Psykiatri (CTP)
finde en bedre måde at screene flygtninge for psykiske og sociale konsekvenser af de traumer, de har fået.
På deltagernes vilkår
Jacob Als har observeret en anden vigtig årsag til, at konceptet virker.
- Tricket med MindSpring har vist sig at være, hvor langt man faktisk kan nå, hvis man erkender, at der kan være et særligt behov for at møde folk på deres egen kulturelle hjemmebane, siger han.
Selvom MindSpring blandt andet handler om at blive integreret i Danmark, foregår det på deltagernes modersmål, og det er flygtninge, der diskuterer traumer og kultu-

relle udfordringer med hinanden. Det er ikke en dansk sagsbehandler, der fortæller flygtningen, hvilke udfordringer han eller hun nok vil opleve, og ifølge Jacob Als betyder det, at flygtningene har lettere ved at åbne sig for trænerne og de andre deltagere - fordi de forstår problemet og har nogle af de samme minder.
Og denne åbenhed og øgede refleksion har en sidegevinst, der tilfalder kommunerne. Medtrænerne - som kommunen altså leverer til at støtte de uerfarne trænere - vurderer selv i deres evaluering, at de lærer utrolig meget af at få

dette indblik i deltagernes tanker og får et mere nuanceret overblik over deres ressourcer.
- Og det er i den grad noget, man kan bygge videre på, tilføjer Jacob Als.
Ikke et behandlingsforløb
MindSpring skal ikke forveksles med et behandlingsforløb eller forventes at kunne det samme. Målet er at forebygge, at traumer og andre psykiske problemer udvikler sig, så de ramte kan komme i den rette behandling, før det udvikler sig til noget kronisk.
- Der vil være nogle af dem i

grupperne, som skal i en særlig behandling, hvor sådan et MindSpring-forløb slet ikke er nok. Og vi har oplevet, at deltagerne selv blev i stand til at erkende, at de har nogle problemer, der ligger udover, hvad man selv kan tackle, ved at gennemgå et gruppeforløb, siger Mette Blauenfeldt fra Dansk Flygtningehjælp. ●
Du kan møde holdet bag MindSpring til Velfærdens Innovationsdag, der afholdes den 28. januar i København.

Politisk agility

strategi

Af Rasmus Jønsson, politisk kommentator

De, der elsker fodbold, kender fornemmelsen. Pludselig sidder der et nyt ungt talent på bænken. Han bliver skiftet ind et par gange og udviser en energi, et talent og en spillelyst, som gør, at han lynhurtigt får en fast plads på holdet. Udklækning af talenter er et af de aspekter, der gør fodbold til en vidunderlig sport.

Selvom politik ikke på den måde kan side-stilles med fodbold, er det nu også altid en fornøjelse at se nye håbefulde talenter træde ind på den politiske scene. Nye og anderledes perspektiver, en frisk og ligefrem retorik og et sprudlende engagement til at skabe samfundsforandringer er blot nogle af de facetter, som nye politiske talenter kan bidrage med.

Fra ny til gammel på rekordtid
Ved seneste folketingsvalg var omkring 1/3 af MF'erne nyvalgte, hvilket burde sikre en sund og organisk politisk fødekæde. Desværre kan det over et halvt år efter konkluderes, at de mange nye folketingsmedlemmer ikke har skabt den fornyelse og det ramasjang, som vores folkestyre ellers har brug for midt i en historisk stor tillidskrise. Ikke engang Alternativets hold af nye kandidater - som ellers har bygget hele butikken op om at gøre det på en ny måde - har formået at ilte det udsældte folkestyre.

Det virker til, at de nyvalgte ryger fluks ind i en socialiseringsproces på Christiansborg, der forvandler selv de mest talentfulde politikere med kant, visioner og engagement til velopdragne kongepudler i en slags politisk agility, hvor man blot forsøger at kopiere førerhundene.

Særligt mange af de nye unge politikere begynder lynhurtigt at snakke som de "gamle". De taler i et kancellisprog, propfyldt med tal og med budskaber, der mere er rettet mod at gøre partitoppen tilfreds end at begejstre borgerne. Deres oprigtige samfundsengagement bliver skiftet ud med drillerier og stikpiller, rettet mod de politiske modstandere, og deres politiske skyts bliver hentet i støvede rapporter og kommissioner frem for den virkelighed, de ellers lige er ankommet fra.

Selv deres tøjstil bliver lavet om til lidt for store jakkesæt og andre gevandter, som de har set deres erfarne kollegaer iføre sig, når de går på arbejde. Det virker næsten som om, at transformationen fra ny til gammel kun kan gå for langsomt for de nyvalgte.

Hvorfor løbe efter folk med et dårligt ry?

På den ene side er det forståeligt nok, at de nyvalgte folketingsmedlemmer hurtigt forsøger at kopiere de mere erfarne. For jo hurtigere man kan lære spillereglerne at kende, jo bedre er mulighederne for forfremmelse i de fleste partier. Se bare på DF's nye udnævnte retsordfører, Peter Kofod Poulsen på 25 år, der har valgt en 1 til 1 klon af chefen Kristian Thulesen Dahl og nu har fået en meget flot post.

Samtidig ligger det også til de fleste menneskers natur at integrere sig og falde ind i den kultur, der hersker på arbejdspladsen. Derfor prøver mange af de nye vel bare at falde ind i

"Det virker til, at de nyvalgte ryger fluks ind i en

socialiseringsproces på Christiansborg, der forvandler selv de

mest talentfulde politikere med kant, visioner og

engagement til velopdragne kongepudler i en slags

politisk agility, hvor man blot forsøger at kopiere førerhund"

"sådan plejer vi at gøre"-kulturen på Borgen.

Men omvendt er det totalt uforståeligt, at mange af de nye har så travlt med at skulle ligne de andre MF'er. For hvorfor vil man så gerne forvandle sig til noget, som virker så frastødende på store dele af befolkningen. Den historisk høje politikerlede hænger jo netop sammen med, at politikerrollen ikke har udviklet sig i en retning, som flugter med det folk, de repræsenterer.

De nye skal skabe fornyelse

Behovet for at redefinere politikerrollen, så til-liden til vores folkevalgte igen kan komme op på et acceptabelt niveau, er jo åbenlys. Og i den fornyelsesproces burde mange af de nyvalgte spille en central rolle, da det både vil pynte på demokratiet, men skam også føre til nogle spændende karrieremuligheder.

Og det er på ingen måde atomfysik at nyudvikle politikerrollen. De nyvalgte kunne starte med at blive ved med at have deres gang i den virkelige verden, de netop er kommet fra. Det vil sige finde politisk skyts, belæg og argumenter for påstande, eksempler, problemer og løsninger ude blandt borgerne, frem for i de excel-ark og rapporter, som embedsmænd,

økonomer og andre eksperter tilbyder.

I deres input til politikudviklingen behøver de heller ikke kun at hente inspiration i den professionelle lobby- og interesseorganisationsverden. De kunne med fordel gå ud og tale med nogle unge mennesker om uddannelsespolitik, eller de kunne inddrage børn i udformningen af fremtidens skolepolitik.

De nyvalgte kan også smide de fleste af de talepapirer i skraldespanden, som deres erfarne kollegaer bruger, når de skal i medierne. De indeholder sjældent de følelser eller de budskaber, som almindelige mennesker kan forstå og tænder på. Borgerne er trætte af forhåndsprogramerede politikere, der bare taler, men ikke lytter. De er trætte af politikere, der ikke er interesseret i en dialog, de er trætte af politikere, der kaster om sig med sort-hvide og fastlåste betragtninger, når det tit er nuancer og anderledes perspektiver, der er løsningerne.

Er der nogle af de nye valgte folketingsmedlemmer, der tør gå ned af den vej, er mulighederne gode. For dansk politik skriger efter politisk talent!

Vederlagskommissionen i vildrede

Lækkede oplysninger om lønstigninger fik et fasttømret flertal bag Vederlagskommissionen til at vakle, men der kan samles en løsning af stumperne.

vederlagssp

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Det kom ikke fra nogen i kommissionen; det er helt sikkert. Sådan siger kommunaldirektør i Rebild og medlem af Vederlagskommissionen Jes Lunde om de oplysninger om dele af kommissionens anbefalinger, som Politiken kort efter nytår kunne afsløre. Forslaget om en lønstigning på henholdsvis 15 og 30 procent til folketingsmedlemmer og borgmestre fik flertallet bag kommissionen til at lave en kovending, allerede inden den endelige rapport som planlagt lander mandag den 18. januar. Trods den politiske ståhej er der fortsat mulighed for at gøre dele af kommissionens anbefalinger til virkelighed, vurderer Jes Lunde.

Jeg tror, politikerne vil nærlæse rapporten og finde noget, som de ønsker at gennemføre, siger han, og ærgrer sig over, at det med fortrolig-

heden ikke holdt.

Særlig borgmestrene sidder tilbage med lange næser og tomme hænder og kommer formentlig til at tage til takke med markant mindre end det, kommissionen lægger op til.

Det er klart, at borgmestrene føler sig kørt over, siger Jes Lunde. Men der kan være positive nyheder forude.

Løbende lønregulering

Et af de elementer, der fortsat kan blive til virkelighed, er forslaget om at indføre en reguleringsmekanisme, der i fremtiden skal sørge for, at borgmestrenes løn udvikler sig i samme tempo som gennemsnittet for alle statslige ansatte.

Det vil ikke koste noget nu og her, og man ville på sigt slippe for at have de her diskussioner igen og igen, siger Jes Lunde.

KL er umiddelbart tilhænger af en sådan mekanisme, men det er slet ikke tilfredsstillende med en regulerings-

mekanisme uden lønstigninger her og nu, mener KL-formand Martin Damm.

Det ville jeg ikke synes var godt nok, for så ville borgmesteren stadig være den eneste i alle kommunalbestyrelser, der ikke er blevet reguleret i løn, siger han.

I stedet håber han, at der kan blive tale om lønstigninger i en mindre størrelsesorden end det, kommissionen lægger op til.

Det kan godt være, at man forkaster Vederlagskommissionens anbefalinger om lønstigninger, men at man stadigvæk laver en eller anden form for lønregulering. Folketingspolitikere og alle andre kommunalpolitikere er jo blevet reguleret. De eneste, der mangler i hele kongeriget, er borgmestrene, siger Martin Damm, og det argument har Jes Lunde stor forståelse for.

Der er behov for at kigge på borgmesterlønningerne, for det er vitterlig dem, der har det største efterslæb, siger han.

Modregning af honorarer

Som *Kommunen* i sidste uge kunne fortælle, har flere borgmestre stor økonomisk gevinst ved at have bestyrelsesposter, der for en stor dels vedkommende vedrører kommunalt ejede selskaber. Vederlagskommissionen foreslår, at der i fremtiden bli-

Kommunen beskrev i sidste uge, hvordan borgmestre supplerer deres lønninger med store honorarer. Vederlagskommissionen foreslår nu, at honorarerne kan modregnes.

ver modregnet i borgmesterlønningerne, hvis man får ekstra løn for at sidde i bestyrelsen for kommunale selskaber.

Det er sundest for demokratiet at finde et leje for af-

"Det er sundest for demokratiet at finde et leje for aflønning af borgmestre, som vi betragter som en fuldtidslønning."

Jes Lunde, medlem af Vederlagskommissionen

lønnings af borgmestre, som vi betragter som en fuldtidslønning, siger Jes Lunde, så når borgmesteren er formand for havneudvalget eller forsyningsselskabet skal eventuelle beløb modregnes i lønnen, foreslår kommissionen. Det svarer til topcheferes vilkår, og umiddelbart er KL ikke afvisende over for ideen, men det er utænkeligt at modregne i lønnen, inden den er blevet opreguleret.

Hvis man starter med at sige, at man ikke vil regulere lønningerne og så kræver, at noget samtidig skal modregnes, så giver det ingen me-

ning, siger Martin Damm, der samtidig erkender, at borgmestrene og KL ikke kan gøre meget andet end athåbe på, at politikerne holder det løfte om lønstigninger, som blev fremsat tilbage i 2014. Nogen strejke bliver der i al fald ikke tale om, selvom det potentielt kunne have store konsekvenser.

Som jeg plejer at sige med et glimt i øjet: Hvis borgmestrene manglede, ville hele Danmark gå i stå, men de kan jo godt holde lang tids pause i Folketinget, uden at vi rigtig opdager det, siger Martin Damm.

Fyens Stiftstidende er både vagthund og problemknuser

Her den 1. december fik Barzan et job. Ikke en praktikplads og ikke noget med løntilskud. Næ, et rigtigt arbejde, hvor arbejdsgiveren, Ikea, betaler løn i danske kroner.

For os var det en særlig dag, for Barzan Shekhow er én af ti syriske flygtninge, Fyens Stiftstidende præsenterede den 23. august i år. Det blev starten på serien "Folk vi har brug for" i Fyens Stiftstidende.

Det vakte en del opmærksomhed i andre medier, i journalisternes fagblad og i erhvervsnetværk, at vi sådan lod ti syrere søge job i avisen. Og at det udviklede sig til, at vi arrangerede en jobmesse, hvor 300 flygtninge mødte frem for at møde 19 fynske virksomheder. Og at vi senest har åbnet en permanent jobmesse på nettet på adressen folkviharbrugfor.dk.

For os i mediehuset er det nu ikke så sært. På Samfunds- og Erhvervsredaktionen har vi løbende haft historier om virksomheder, der ikke kan skaffe kvalificeret arbejdskraft. Eller bare arbejdskraft. Vi har også skrevet om, hvordan problemet vil vokse i takt med, at de store generationer trækker sig tilbage, og de mindre generationer er for små til at fylde hullerne. Samtidigt har vi fået en strøm af nye borgere, som er flyttet ud i de fynske kommuner efterhånden, som de har opnået asyl i landet. Flygtninge som man kan se som en trussel og et problem eller som en ressource. Realistisk set er de formentlig begge dele, og som lokalt medie dækker vi både udfordringerne mulighederne.

På Stiftstidende valgte vi blandt andet at undersøge, om to problemer kunne rumme hinandens løsning. Om nogle af de nye borgere med fremmede navne kunne fylde de huller, der opstår i de fynske virksomheder nu og i årene frem.

Helt konkret lod vi ti syrere præsentere sig selv og deres ambitioner og kvalifikationer i en søndagsavis. De havde det til fælles, at de hungrede efter at komme til at klare sig selv nu, hvor de var kommet i sikkerhed. "Jeg skammer mig over at modtage kontanthjælp. Det er hårdt for mig at opleve, at danskere arbejder hårdt for at forsørge mig og min familie, for jeg kan selv arbejde", som den 43-årige engelsklærer Adel Almahmoud formulerede det.

Flere fynske virksomheder roste initiativet. Men det handlede ikke om ti mennesker, men om mange flere. Derfor arrangerede vi en jobmesse, hvor flygtninge kunne møde 19 fynske virksomheder, og vi havde rullet den røde løber ud foran bladhuset den 15. september. Resultatet var overvældende og ret kaotisk, for 300 flygtninge mødte op i håbet om at få et job. Det var i øvrigt den dag, vi indledte et samarbejde med Odense Kommune, som mødte op som problemknusere, der skulle hjælpe med at feje praktiske problemer af banen, hvis der opstod et match mellem en flygtning og en arbejdsgiver. Det kan de i øvrigt stadig. Nu via en hotline.

Nye og gamle fynboer

I erkendelse af, at der er et behov, har vi også lige åbnet en slags jobmesse på nettet, hvor flygtninge kan lægge en kort profil op, og hvor arbejdsgivere kan finde dem eller kan slå job eller tilbud om ulønnet praktik op. På den måde har vi forhåbentlig givet de fynske kommuner, de fynske flygtninge og de fynske virksomheder et værktøj, som de kvit og frit kan bruge til at finde hinanden.

Nu er vi ved at være tilbage ved, hvad meningen med det hele er. Som regionalt medie ser vi det som vores opgave at bringe fynboer sammen. Både de gode gamle og de nye. Lige nu har vi nogle flygtninge, som formentlig

ILLUSTRATION: IB KJELDSEMARK

"Som lokalt medie påtager Fyens Stiftstidende sig både den klassiske rolle som vagthunden, der går kritisk til magthavere og beslutningstagere. Men vi påtager os også gerne en rolle i forhold til at finde løsninger på problemer, vi har på Fyn."

Af Tommy Byrne og Kristina Lund Jørgensen

Tommy Byrne og Kristina Lund Jørgensen er journalister ved Fyens Stiftstidende. Læs mere om deres brobyggerprojekt på folkviharbrugfor.dk

kommer til at være her meget længe. Udgangspunktet er, at de skal hjem til deres eget land igen, når det er sikkert. Men med de kaotiske tilstande i Syrien tyder meget på, at det har meget lange udsigter. Alt tyder på, at de syriske flygtninge skal være her længe og måske altid. Netop derfor er det så vigtigt, at de får lov at bidrage til fællesskabet.

Tidligere flygtningegrupper har vist sig at blive en byrde for samfundet, netop fordi de er blevet for passive. Eller som Naser Khader i vores avis sagde om flygtninge fra 1980'erne og 1990'erne: "De blev pakket ind i vat, og man tyggede nærmest maden for dem. Det var en kolossal fejl, som gjorde dem dovne, og i nogle tilfælde er det gået videre til næste generation."

Den logiske lære er, at jo bedre fodfæste, de nuværende syrere får, jo større er chancerne for, at de kan blive en ressource for Fyn. Og ikke en byrde i generationer frem.

Som lokalt medie påtager Fyens Stiftstidende sig både den klassiske rolle som vagthunden, der går kritisk til magthavere og beslutningstagere. Men vi påtager os også gerne en rolle i forhold til at finde løsninger på problemer, vi har på Fyn.

Med jævne mellemrum giver vi for eksempel vores faste læsere mulighed for at møde beslutningstagere i Café Stiften eller på det årlige fynske folkemøde, hvor fynboer kan komme og diskutere med politikerne. Vi er heller ikke bange for at gå efter et mål, som vi mener vil gavne Fyn. Det opsigtsvækkende eksempel er nok kampagnen "Broafgift nej tak", som har som mål at gøre det billigere at krydse Storebælt. Eller som minimum at sikre, at de penge, det koster at køre over broen, rent faktisk bliver brugt til at betale gælden på broen og ikke alt mulig andet.

9 ud af 10 i praktik

I tilfældet med de syriske flygtninge forsøger vi at bidrage med et lokalt bud på den udfordring, flygtningestrømmene giver for kommunerne og for Danmark. Det vil kræve, at alle kræfter bidrager, og det er naturligt, at vi bringer dem sammen.

Og hvordan går det så lige med det? Ni ud af de ti oprindelige syriske flygtninge er eller har været ude i fynske virksomheder i ulønnede praktikophold. De har høstet erfaring, mødt danske kollegaer og er blevet lidt bedre til sproget. To af dem er kommet et skridt videre. En er ansat i et job med løntilskud, og så er der altså Barzan Shekhow, der har fået et rigtigt job nu. Den ene, der ikke har fået praktik, er optaget på universitetet og vil færdiggøre sit studie.

Men der er stadig alle de andre. Den store opgave ligger stadig ude i kommunerne og i virksomhederne og i lokalsamfundene. Men vi vil gerne være den, der binder det sammen.

Turismen redder ikke udkanten alene

Selv med lempelser og friere kommunale tøjler kan turismen ikke være udkantens eneste overlevelsesmulighed, advarer ekspert og kommunale aktører.

o sats

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Enogfyrre. Så mange gange bruges ordet turisme i regeringens plan 'Vækst og udvikling i hele Danmark'. At erhvervs- og vækstminister Troels Lund Poulsen anser turismen som en vigtig medicin mod Udkantsdanmarks problemer fremgår også af hans ministeriums vækstplan for dansk turisme. 'Turismen er en vigtig katalysator for byudvikling, kulturelle aktiviteter og friluftsliv' og 'Kystturismen er et centralt indkomst- og beskæftigelsesgrundlag for mange lokalsamfund i de danske landdistrikter og især langs den jyske vestkyst og på øerne', hedder det i udspillet.

Det udgangspunkt er indtil videre fulgt op med dispensationer til storstilede byggeprojekter, friere tøjler for den kommunale planlægning og løfter om meget mere af samme skuffe.

Men ministeren skal passe på med alene at lade turismen bære ansvaret for at skabe vækst og arbejdspladser i landdistrikterne, lyder det fra både eksperter og aktører på turismeområdet.

- Man skal passe meget på med, at det ikke bare bliver turisme. Strategisk er det jo farligt kun at satse på ét

3,6%

Så meget udgør turisme af den samlede danske eksport

erhverv i sit område, siger Lars Enevold, direktør i Destination Nordjylland. Han understreger, at der er et stort behov for investeringer og for at kvalitetsudvikle lokalt.

Ifølge turismeforsker og ekstern lektor ved Aalborg Universitet, Peter Kvistgaard, bliver turismen let til en politisk overlevelsesstrategi for områder, der er presset af fraflytning og manglende vækst.

- Turisme er jo over hele verden blevet set som en redningsplanke for udkantsområder, der ikke er med på vognen med teknologi og industrialisering, siger han og understreger, at det er vigtigt at se på turisme som et værktøj blandt mange.

- Man skal se det i et bredere perspektiv end bare turisme, siger han og advarer samtidig imod at være for optimistisk omkring dispensation til kystprojekter. Pengene kommer ikke automatisk med øgede byggebeføjelser.

- Der er jo en grund til, at der faktisk næsten ingen internationale investorer er i Kystdanmark. Der er ikke den kritiske masse, der skal til, for at det kan lade sig gøre, siger Peter Kvistgaard.

Indsats rammer skævt

I Østjylland er kommunaldirektøren i Syddjurs, Jesper Hosbond Jensen, 'positiv, men med en sund skepsis' overfor regeringens turismetiltag. For ham er turismeindsatsen i kommunen først og fremmest en del af en væksttagsorden, og der er

fortsat brug for udvikling og politisk handling, hvis turismen skal skabe øget omsætning.

- Problemerne er ikke pludselig løst med de initiativer, der er taget. Det er bestemt ikke min oplevelse, og der er stadig hindringer for væksten i forhold til det potentiale, der er. Og det er meget forskelligt, hvor meget man lokalt og regionalt kommer til at kunne drage fordel af de lempelser og tiltag, som regeringen sætter i søen, siger han.

Det store fokus på kystturismen kommer primært Vesterhavskommunerne til

"Man skal passe meget på med, at det ikke bare bliver turisme. Strategisk er det jo farligt kun at satse på ét erhverv i sit område."

Lars Enevold, direktør i Destination Nordjylland

gode, mener han. Det er her, de fleste dispensationer til at bygge i vandkanten er givet, og det er her, den største nationale opmærksomhed ligger. Det sætter kommunerne ved Kattegat i en lidt sværere position.

- Regeringen har valgt at lave nogle prioriteringer, hvor det ikke er lige så nemt og enkelt at se udviklingsmulighederne for Østjyllands turisme som en del af de fast definerede udviklingsområder. Det er mere opad bakke, og vi skal gøre os andre anstrengelser for at blive set og hørt og imødekommet, siger Jesper Hosbond Jensen og understreger samtidig, at der opleves lydhørhed overfor problemstillingen. o

Tværskomm

Et bedre samarbejde på tværs af kommunegrænser kan styrke markedsføringen, men en fælles regional identitet kan undergrave det særegne lokale, advarer ekspert.

o stordrift

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Læsø, Hobro, Skagen og Thisted. Umiddelbart er det svært at se sammenhængen,

men alle fire steder ligger i Region Nordjylland, og alle fire steder hører ind under den fælles turismestrategi, som Destination Nordjylland arbejder med. Som det også er tilfældet i mange andre

kommuner, er man i Nordjylland blevet mere opmærksom på at samarbejde mere om turisme på tværs af kommunegrænserne.

- Styrken er, at man kan tænke mere strategisk og overordnet og finde frem til sine styrkepositioner og se turisme som en del af en overordnet erhvervs- og vækstudvikling, fortæller Destination Nordjyllands direktør, Lars Enevold.

Først og fremmest handler samarbejdet om at samle kræfterne til kommunikation og markedsføring, så Nordjylland taler med en stærkere stemme, end hvis de 11 kom-

111.460

Så mange job skaber turismen

Kilde til alle tal: VisitDenmark, Turismens økonomiske betydning i Danmark 2013.

Unalt turismedilemma

Fint med tværkommunale samarbejder, men en turist i Hvide Sande ligger altså ikke og spekulerer på, hvad der sker i Aarhus i den østlige ende af Region Midtjylland, påpeger turismeforsker Peter Kvistgaard.

Foto: Ole Kjær / Polfoto

40
milliarder

Så meget bidrager
turisme med til
statskassen
inklusive moms,
afgifter og skatter

små til at stå frem alene, siger Peter Kvistgaard og understreger, at det er vigtigt samtidig at fastholde fokus på de unikke, lokale destinationer.

- Det er spændet mellem den globale nødvendighed af at gå sammen for at skabe synlighed og den meget klare lokale del. Der er to poler, som begge er enormt vigtige, siger Peter Kvistgaard.

Modvægt til vestkysten

På den jyske næsetip har de to kommuner på Djursland gennem flere år samarbejdet om turismestrategi. Over de sidste par år er samarbejdet blevet udvidet til nu også dels at omfatte Aarhus, dels at indgå i et endnu bredere fællesskab om turisme i Business Region Aarhus. For Jesper Hosbond Jensen, kommunaldirektør i Syddjurs Kommune, er samarbejdet udtryk for en grundlæggende tro på, at man kan udrette mere sammen.

- Man er nødt til at se sig som en del af noget større og erkende, at det, man lokalt ser som noget unikt, er en del af en større, samlet pakke. Man er nødt til at acceptere en nedtoning af det helt unikke ved en selv for at gøre det til en attraktiv del af en større løsning, siger Jesper Hosbond Jensen. Det er samtidig også den største udfordring.

- Den største barriere er i nogen grad de følelser, man har for sine egne områder og destinationer i kommunen. Det er kunsten i at øve sig i også at glæde sig på andres vegne.

For det kan godt ske, at der er større vækst i Aarhus, men det er stadig en del af Djursland, og det drypper på os. Det skal vi glæde os over, siger han.

Med Aarhus som lokomotiv kan det lykkes at trække de nærliggende kommuner med i en positiv udvikling, mener Jesper Hosbond Jensen, og det østjyske område er nødt til at stå sammen om indsatsen, hvis man skal kunne konkurrere med Vesterhavskysten og København. ●

muner råbte i munden på hinanden. Men samarbejdet er mere end bare stordriftsfordele. Man forsøger at skabe en fælles fortælling om Nordjylland. Udfordringen er at skabe sammenhæng i et stort geografisk område med forskelligartet natur uden at sætte den lokale og kommunale identitet over styr.

- Det handler om at finde en balance. De lokale perler skal være synlige, mens Nordjylland er summen. Vi får kommunerne til at arbejde med fælles værktøjer, men de beholder deres egen profil, siger Lars Enevold. Og selv om der er langt fra Hobro til

”Man er nødt til at acceptere en nedtoning af det helt unikke ved en selv for at gøre det til en attraktiv del af en større løsning.”

Jesper Hosbond Jensen, kommunaldirektør i Syddjurs Kommune

Skagen og fra Thisted til Læsø, mener han godt, at man kan tale om en fællesnævner.

- Det payoff, vi bruger, når vi taler om vores branding, er, at her er der tid til at leve, siger Lars Enevold og erkender, at det er et luftigt udsagn, der gerne skal dække over den plads, den barske natur og de mange kystkilometer, som findes i det nordjyske.

Region er en konstellation

Et tættere turismesamarbejde rangerer højt i kommunale handleplaner flere steder i landet. Men ambitionen om at markedsføre sig som region eller overkommunalt område skal kommunerne være forsigtige med. For turisterne er det nemlig den spe-

cifikke destination, de tager til, der tæller, siger turismeforsker og ekstern lektor ved Aalborg Universitet, Peter Kvistgaard. Og de danske regioner er for store til, at man kan lykkes med at skabe en meningsfuld fælles forståelse, mener han.

- Det er en kunstig konstellation, så man forsøger politisk og administrativt at stille noget op, der er for stort et geografisk område til, at nogen reelt kan overskue det og bruge det til noget konkret, siger Peter Kvistgaard.

Som turist i Hvide Sande interesserer man sig ikke for, hvad der sker i Aarhus i den

østlige ende af Region Midtjylland. Det samme gælder Region Syddanmark.

- Det er simpelthen for stort. Kerteminde og Rømø har ikke noget at gøre med hinanden overhovedet, siger Peter Kvistgaard.

Det administrative fællesskab og indsatsen for at samle de økonomiske midler til en stærkere fælles markedsføring er dog en god idé, mener han og peger på potentielle omkring rationalisering, effektivisering og centralisering.

- I et globalt konkurrenceperspektiv er det, kommunerne gør, rigtigt, for de er for

Den tidlige indsats koster - men sparer penge

Der gøres meget rundt om i kommunerne for at sikre så god en tidlig indsats på børneområdet som muligt, men det kræver flere ressourcer, hvis indsatsen skal komme i nærheden af at være god nok, lyder det fra både kommuner, interesseorganisationer og fagforeninger.

Af **Ronja Pilgaard**
ronja@kommunen.dk

I Esbjerg skærer de i antallet af sager per sagsbehandler og frigiver tid til opsøgende arbejde. Det gør de også i Herning og mange andre kommuner. I Aarhus tilbydes førstegangsførelse et kursus, så de finder godt til rette i deres nye rolle som mødre og fædre. Det samme gør de i Helsingør, Skanderborg og mindst 10 andre kommuner.

Der sker rigtig meget i langt de fleste kommuner for at sikre, at små børn fra udsatte familier bliver hjulpet godt videre i deres børneliv, så de får samme muligheder for et godt voksenliv som andre børn.

Det underbygger en undersøgelse, *Kommunen* har foretaget blandt kommunerne. 46 kommuner har deltaget i undersøgelsen, der kortlægger indsatsen for udsatte børn. Her svarer 83 procent af kommunerne, at de i løbet af de seneste år har ændret praksis på børneområdet for at sikre en bedre tidlig indsats.

Og det er der en rigtig god grund til, forklarer formanden for KL's Social- og Sundhedsudvalg, Thomas Adelskov:

- Vi ved fra forskningen, at et barns adfærd og personlighed grundlægges allerede ved livets start, så det er vigtigt at fokusere på den tidlige indsats, da det kan være meget sværere at genoprette en socialt skæv livsbane senere i livet.

Derfor har KL de sidste år haft fokus på netop de udsatte børn og den tidlige indsats, forklarer Thomas Adelskov og henviser til, at den ameri-

kanske professor i økonomi James Heckman dokumenterer, at jo tidligere man sætter ind, jo større effekt får man ud af sin investering.

- Så det er simpelthen den intelligente løsning at se på den tidlige og forebyggende indsats.

Reformerne stækkes

Alligevel er der langt igen, hvis den tidlige indsats for udsatte børn skal lykkes. Sådan lyder det fra flere interesseorganisationer, *Kommunen* har talt med, heriblandt Lisbeth Zornig fra Huset Zornig, der arbejder for at forbedre udsatte menneskers livsvilkår:

- Det, der taler imod det her, er, at man i daginstitutionerne er klemte ressourcemæssigt og ikke har fået de lovede ressourcer, der er blevet stillet i udsigt - hverken fra den nuværende eller den tidligere regering. Både forebyggelsespakken, overgrebspakken og Barnets Reform har bragt mange gode ting med sig de seneste år. Men de reformer risikerer at blive stækket, fordi man ikke har ressourcer nok på normalområdet - hverken til efteruddannelse eller til det enkelte barn - til at få knyttet de relationer, der skal til for at sikre forebyggelse og en god indsats.

Men det er ikke kun i interesseorganisationerne, man råber på bedre muligheder for at hjælpe så tidligt som muligt. Også i flere forvaltninger rundt om i kommunerne oplever man, at den tidlige indsats tager tid at implementere, og at selvom det lyder nemt at sætte tidligt ind overfor udsatte børn, så kræver det nogle gange mere,

end man har af ressourcer.

Det bakkes op af *Kommunens* undersøgelse. Her svarer 15 kommuner, at deres indsats er tilstrækkelig, mens fire kommuner er direkte uenige i, at den indsats, der ydes lige nu, er god nok. De resterende 27 kommuner giver alle udtryk for, at den tidlige indsats er godt på vej, men de efterspørger bedre økonomi, flere menneskelige ressourcer og et lavere sagsantal for at kunne yde en tilstrækkelig indsats.

- Der er mange gode tiltag i gang med henblik på tidlig opsporing og indsats, men økonomi med mere gør, at vi ikke er nået i mål med implementeringen, sådan som vi kunne ønske, lød det for eksempel fra Silkeborg Kommune i undersøgelsen.

Investeringen betaler sig

Det mærker de også i både sagsbehandlingen og det daglige pædagogiske arbejde.

- Kommunerne har svære rammebetingelser for at sætte tidligt nok ind. Og det er ikke blevet bedre med satspuljeaftalen, for der mangler de sociale normeringer, og da slet ikke med omprioriteringsbidraget, der netop er blevet forhandlet på plads mellem KL og regeringen, for det skærer i institutionernes budgetter, som i forvejen er rigtig stramme. Og det gør det sværere at sætte tidligt ind i forhold til den bredspektrede indsats: sundhedsplejerskernes, pædagogerne, socialarbejdernes. Hele paletten skal bruges for at fange de udsatte børn og

sætte ind tidligt. Og når vi alle skal spare, så bliver det rigtig svært, siger hovedkasserer i BUPL Lasse Bjerg Jørgensen.

Han så gerne, at der i højere grad blev lavet en videns- og forskningsbaseret indsats til brug i den tidlige indsats. Derfor vil han også følge Herning-modellen nøje, hvor sagsbehandlerne arbejder med færre sager. Netop den model rulles nu ud i flere kommuner. Men der skal en bredspektret indsats til, hvis det skal hjælpe. Det er ikke nok kun at fokusere på ét barn, hvis der også er problemer i familien.

Men selvom han kæmper for, at der skal gøres mere for at sikre en god tidlig indsats, forstår han også godt, at kommunerne er pressede på økonomien.

- Især efter den sidste økonomiaftale mellem KL og regeringen, men kommunerne bør virkelig prioritere det her, for de får pengene så mange gange igen, siger han og henviser til, at forskning fra blandt andre James Heckman viser, at den tidlige indsats på børneområdet i sidste ende sparer kommunerne for en masse penge.

Der er penge nok

Også socialrådgiverne mærker presset, når økonomien og arbejdsbyrden udfordrer den tidlige indsats.

- Det nytter ikke noget, at man skærer ned på pædagoger, skolelærere eller forebyggelse generelt. Det er i enhver kommunes interesse at opprioritere lige præcis denne indsats på den lange bane. Hvis vi om 10-20-30 år skal have en god økonomi, så skal man styrke og opkvalificere indsatsen nu, lyder det fra Niels Christian Barkholt, der er næstformand i Dansk Socialrådgiverforening.

Thomas Adelskov fra KL mener dog ikke, at flere penge nødvendigvis er vejen frem:

- Der anvendes i dag 14 milliarder kroner på området udsatte børn. Realiseringen af arbejdet for udsatte børn hviler på en grundlæggende præmis om, at vi ser sociale indsatser som sociale investeringer i stedet for alene at opfatte dem som udgiftsposter. Det handler ikke om flere penge, men om klogere og

”Både forebyggelsespakken, overgrebspakken og Barnets Reform har bragt mange gode ting med sig de seneste år. Men de reformer risikerer at blive stækket, fordi man ikke har ressourcer nok på normalområdet - hverken til efteruddannelse eller til det enkelte barn - til at få knyttet de relationer, der skal til for at sikre forebyggelse og en god indsats.”

Lisbeth Zornig, Huset Zornig

prioriterede investeringer, der gavner og understøtter området fagligt såvel som økonomisk, siger han.

Indsatser måske på vej

Kort før valget lancerede Socialdemokraterne en børnepakke, som indeholdt 2,5 milliarder til at løfte børneområdet. Mange af de penge kom aldrig i spil, for en måneds tid efter lanceringen blev der udskrevet valg. Men ifølge partiets børneordfører Annette Lind er det netop et løft i den størrelse, der skal til, hvis den tidlige indsats skal lykkes.

- Jeg synes ikke, den indsats, der bliver gjort lige nu for at sætte tidligt ind overfor børn, er spor tilstrækkelig. Vi ville lave et historisk løft af børnevelfærden, fordi vi mener, at der skal være et godt børneliv for alle børn. Og her spiller dagtilbuddene altså en vigtig rolle i vores kernevelværd. Vi ved jo, at en god start på livet har betydning for, hvordan man klarer sig senere i livet, siger Annette Lind.

Hun ser derfor gerne, at der kommer flere hænder i daginstitutionerne og et kompetenceløft til pædagogerne.

Men at indsatsen ikke er tilstrækkelig, er svært at genkende for Venstres børneordfører Anni Matthiesen, der sender bolden over på kommunernes banehalvdel.

- Mit indtryk er, at der er stor forskel fra kommune til kommune. Vi er jo nogle af dem, som også holder af friheden i det kommunale selv-

styre. Det skal der være plads til. Men det er også vigtigt at understrege, at der skal være et vist kvalitetsniveau. Jeg synes, kommunerne er blevet bedre til at se, at også for deres egen skyld er en tidlig indsats en god ting. Det er lidt som at tisse i bukserne ikke at tage fat i starten. Så følger problemerne med op i skoletiden. Vi erkender, at der stadig er en stor opgave, der skal løses.

Derfor håber hun nu, at det udvalg, som undersøger inklusionsreformen i folkeskolerne, også kommer med tiltag, som kan bruges i dagtilbuddene.

- Vi må erkende, at der stadig er et problem, som vi må afvente svar på, før vi kan løse det. Jeg håber da også, at der, når det udvalg, der ser på inklusionen, kommer med deres resultat, ligger nogle værktøjer, som vi fra Christiansborgs side kan brede ud til alle kommuner. Men vi må vente på, at de er færdige med deres arbejde, for vi har respekt for, at vi har bedt om, at de løser en opgave, så vi sætter ikke noget i gang lige med det samme.

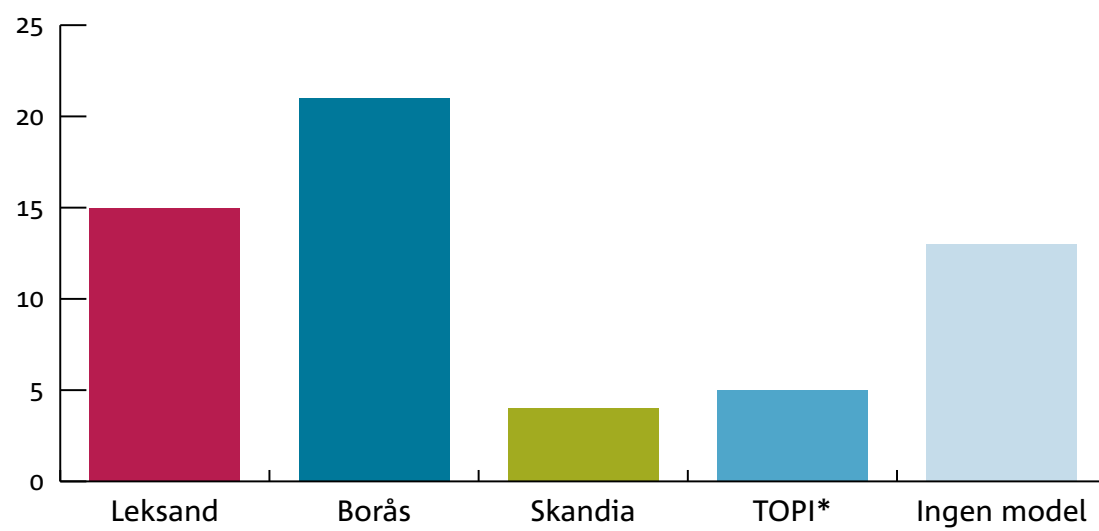
Men interesseorganisationer og fagforeninger skal ikke regne med, at der følger en stor check med til at betale for nye tiltag på området.

- Det kræver jo altid ressourcer, når man skal sætte ind. Men vi ved alle, at pengene ikke hænger på træerne, og der er mange steder, der har brug for indsatser, så det kræver en hård prioritering. ●

5

af de 46
adspurgte
kommuner har
ikke ændret
praksis i forhold
til tidlig indsats i
løbet af de
seneste to år

Så udbredt er de svenske modeller for social indsats

* Tidlig opsporing og indsats

Kommunen undersøger

Kommunen har udsendt et spørgeskema om den tidlige indsats for udsatte børn til samtlige kommuner. 46 kommuner har svaret.

Undersøgelsen viser, at 70 procent af kommunerne enten bruger en af de svenske modeller - Leksand, Borås eller Skandia - eller er blevet inspireret af disse til at udvikle deres egen model.

Der er mange penge at spare for kommunerne ved at sætte tidligt ind på børneområdet. Men der skal mere til end den nuværende indsats, hvis det skal lykkes at give flere børn et godt liv, lyder det fra interesseorganisationer og fagforeninger.

Polfoto: Lærke Posselt / Polfoto

Økonomer lægger fo

De helt tidlige investeringer i børn giver det største udbytte rent samfundsøkonomisk, viser nobelpristagers forskning fra USA. Den tidlige indsats er kommet på dagsordenen i flere kommuner, men vi er endnu kun nået til skåltalerne, mener økonomiprofessor og tidligere vismand Michael Rosholm.

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

De danske børn er blevet vækstere. De er en samfundsressource, som vi investerer i at få til at vækste og betale investeringen tilbage, når de bliver voksne. Og det er i den grad kommunerne, der skal sikre opvæksten.

Når KL i denne uge afholder Børn & Unge Topmøde i Aalborg, er overskriften 'væksthus for læring' og fokus rettet ind på, hvordan man sikrer læring helt fra de tidligste år, så børnene har optimale muligheder for at gå i skole og videreudanne sig. Det økonomiske tankesæt er hentet fra den amerikanske professor James Heckman, der siden 70'erne har arbejdet på at få udviklet og dokumenteret sin økonomiske ligning for human udvikling: Jo tidligere indsats, jo bedre investering.

- Han har påvist både teoretisk og empirisk, at det er en virkelig god forretning at foretage de tidlige investeringer i os som mennesker. Hvis man ser på det samlede afkast af at gøre det, så har det simpelthen været større end afkastet af at investere i aktier siden Anden Verdenskrig, fortæller økonomiprofessor og tidligere vismand Michael Rosholm fra Aarhus Universitet, der også fungerer som leder af TrygFondens Børneforskningscenter og skal holde oplæg på topmødet om netop de tidlige investeringer i daginstitutionerne.

- Fidusen er jo, at du ved at sætte rigtig tidligt ind får opbygget en bedre evne til at lære, og det gør så, at børnene også får langt mere ud af skolen og deres videre uddannelse. Du får simpelthen din investering flere gange igen, fordi du ved at investere tidligt gør dine senere investeringer langt mere effektive, siger han.

Konkurrencefaktor

James Heckmans ligning blev opstillet udfra hans erfaringer med at se på præsident Johnsons jobtræningspro-

grammer i USA i 60'erne. Den politiske forventning var, at man ved at investere i uddannelse af arbejdsløse og socialt udsatte kunne bekæmpe fattigdom og få et godt samfundsøkonomisk afkast - resultatet viste sig at være det modsatte. Og James Heckman og andre økonomer begyndte derfor at lede efter andre investeringer i socialt udsatte, som rent faktisk viste et positivt samfundsøkonomisk resultat: Her var det før-skole-indsatsen, der var den klart bedste investering.

- Ved at sætte tidligt ind i børnehaver og vuggestuer kan du få bibragt børnene de kognitive færdigheder, de har brug for: sproglige kompetencer, forståelse, genkendelse og så videre. Men du kan også få gjort noget ved de ikke-kognitive karakteristika: evnen til at beherske sig, til at koncentrere sig, til at være motiveret og til at huske godt, som også er enormt vigtige for en god skolegang, forklarer Michael Rosholm.

Resultatet af før-skole-indsatsen var som regel ikke, at børnene fik en højere IQ, men færre af dem droppede ud af skolen, færre blev kriminelle, og flere af dem fik bedre lønninger - og en stor del af det skyldtes ifølge forskningen indlæringen af de ikke-kognitive færdigheder - de bløde færdigheder, som James Heckmans Center for the Economics of Human Development i Chicago forsker i betydningen af. Ifølge professoren er de tidlige indsatser i dag helt afgørende for, om et samfund vil klare sig godt i fremtidens konkurrence og få bremsset den stigende ulighed, der ses i de fleste økonomier.

- Spørgsmålet er selvfølgelig, hvilken type indsats der er tale om, og hvad målet er. Hvis målet er, at alle børn får lige muligheder, så er det de svageste børn, vi især skal have fokus på. Hvis hensigten er at øge alle børns potentiale, så skal det være i fokus. Det må være en politisk prio-

ILLUSTRATION: FLEMMING DUPONT

Leksand-modellen

► Førstegangsfædre tilbydes en form for uddannelsesforløb, der forbereder dem på deres nye rolle og ansvar. Modellen har været praktiseret i snart 20 år og givet et markant fald i antallet af skilsmisser samt langt færre socialt udsatte børn og unge. Herhjemme har Holstebro Kommune forsøgt sig med forløbet 'Familie med hjerte'.

Skandia-modellen

► Den svenske forsikrings- og pensionskoncern har lavet en regnemodel for, hvordan tidlige og langsigtede sociale investeringer kan tjene sig hjem. Over 80 svenske kommuner bruger nu modellen, og et samarbejde med CBS har siden 2014 gjort det muligt for flere danske kommuner også at forsøge sig med beregningerne.

Borås-modellen

► Socialrådgiverne arbejder med et meget lavt antal sager, en nytænkt og fremskudt sagsbehandling, systematisk inddragelse af familien og netværket samt meget hyppigere opfølgning på sagerne på tværs af sektorer. Herhjemme har Herning haft succes med at indføre et sagstal på 20-25 sager per sagsbehandler.

Fokus i børnehøjde

ritering, forklarer Michael Rosholm.

Velfærdsvinder

Heckmans teori flugter direkte med den nordiske velfærdsmodel, og det kan derfor virke banalt i et samfund som det danske, at man skal sørge for at investere i børnehaver og vuggestuer for at give børnene de bedste forudsætninger - det har vi gjort i mange år.

James Heckman kaldte da også Danmark for en international vinder, da han var på besøg i 2013. Alligevel er der

grund til at fokusere endnu mere på emnet herhjemme, mener Michael Rosholm.

- Vi bør spørge os selv, hvordan det så kan være, vi ikke er bedre til at reducere den negative sociale arv, end de er i USA - det må være, fordi noget af det, vi gør, simpelthen ikke bliver gjort godt nok, siger professoren og peger på James Heckmans meget evaluerende tilgang som noget, vi skal arbejde langt mere med.

- Vi spilder formentlig ufattelige ressourcer på det her område på at gøre noget, der

ikke har specielt megen virkning. Derfor skal vi have testet vores indsatser og sorteret i dem, så vi får sat turbo på dem, der virker godt, og sat en stopper for de andre, siger han.

Det lyder som noget, enhver socialminister har sagt til ukendelighed: At vi skal have dokumenteret effekten af vores indsatser, så vi gør det rigtige.

Men problemet med, at vi ikke har nok dokumenteret effekt, er, at vi heller ikke har evidensen til at foretage en bedre politisk prioritering.

Göteborgs investeringsfond

► Lokalpolitikerne i Göteborg blev for år tilbage enige om at oprette en social investeringsfond med fokus på tidlige investeringer. Siden har en række andre svenske kommuner taget ideen til sig, og Socialpædagogerne foreslog i 2013, at man oprettede en national dansk socialfond på to milliarder kroner.

Heckmans ligning

Investér i uddannelse og udviklende redskaber for dårligt stillede familier, så de får lige adgang til en tidlig udvikling.

+

Sørg for at udvikle tidlige kognitive og sociale evner hos børn, fra de bliver født, til de er fem år.

+

Hold fast i en tidlig udvikling med effektiv undervisning, frem til børnene bliver voksne.

=

Få en større og mere produktiv arbejdsstyrke, der giver udbytte for dit land og de kommende generationer.

Blå bog

► James Heckman, 71-årig amerikansk mikroøkonometriker og professor ved University of Chicago.

► Heckmans forskning har udmærket sig ved at finde videnskabelige metoder til at evaluere økonomisk politik, og hans forskning har især set på betydningen af uddannelse, opkvalificering og ulighed.

► Fik i år 2000 Nobelprisen i økonomi for sine analyser af udvælgelseskævhed, der blandt andet indbefatter Heckman-korrektionen.

- Man skal være villig til at tro på, at det her har en effekt. At de ressourcer, du investerer i det, kommer mange gange igen i form af færre udgifter til specialundervisning, færre udgifter til anbringelser, færre udgifter til kriminalitet, færre udgifter til overførselsindkomster. Og det fordrer jo, at vi har fået dokumenteret, at det rent faktisk har den effekt, fortæller Michael Rosholm.

Svenske modeller

I Sverige har man gennem flere år arbejdet med en lang række tidlige sociale investeringer, som siden har klaret ID-kontrollen ved Øresund og er nået relativt bredt ud i de danske kommuner. I Herning har de med succes brugt Borås-modellen, i Holstebro har de arbejdet med Leksand-modellen, og flere kommuner er begyndt at teste den såkaldte Skandia-regnemodel, som over 80 svenske kommuner har taget til sig.

Fælles for alle modellerne er, at de retter fokus på at investere i de sociale indsatser så tidligt som muligt frem for at betale regningen for at have forsømt indsatsen senere. Og de resultater, der indtil videre er set på området, har

været ganske lovende.

- Forældreforberedelse, gode daginstitutioner og indsatser for forældrene derhjemme, hvor de udsatte børn bor. Det er vejen frem, siger Michael Rosholm.

I Göteborg har man oprettet en social investeringsfond, som flere organisationer for offentligt ansatte også er fortalere for herhjemme. Og Socialdemokraterne arbejdede frem mod deres kongres i 2014 på et socialt program, hvor kernen var at investere mere i de første børneår. Men selvom der bliver hentet megen inspiration udefra, er det politiske fokus fortsat alt for ensrettet på skolen og den senere uddannelse fremfor på at få vækstet tidligt, mener økonomiprofessoren.

- Vi er stadig kun nået til skåltalerne. Der bliver snakket meget om det, men vi har ikke set så meget konkret blive gjort endnu. Der er enkelte kommuner, der går foran og forsøger nogle forskellige indsatser. Desværre er det for sjældent, at de bliver testet ordentligt, og derfor mangler vi dokumentation for, at de nye tidlige indsatser faktisk virker, siger han. ●

**Morgendagens
meningsdannere**

Af Nanna Bonde

**TVING BANKERNE
TIL GRØNNE
INVESTERINGER**

Der er efterhånden få tilbage. Få personer, som ikke anerkender, at klimaforandringerne er menneskeskabte. Få Bjørn Lomborg-typer, som trofast holder fast i, at klimaforandringerne er naturlige. Der er få tilbage og heldigvis for det. Klimaaftalen i Paris viste det samme. Aftalen var om ikke andet en anerkendelse af, at vi selv er skyld i klimaforandringerne og derfor også har ansvaret for at gøre noget ved dem.

Nu er det bare handling, der skal sættes bag ordene. Det lyder jo nemt, men desværre er det politiske flertal ikke enige heri. De går en helt anden vej. Regeringen belaster klimaet og øger CO₂-udledningen. Til gengæld melder flere og flere kommuner sig ind i kampen for et grønt klima og et bæredygtigt miljø. Både Samsø og Thisted er gode eksempler på kommuner, som går foran og er godt på vej til at blive helt CO₂-neutrale.

Dog stopper det for mange kommuner netop der. De er grønne, men kun på overfladen. Stikker vi dybere og kigger på kommunernes investeringer, så ser det pludseligt langt mere sort ud. Alene i Københavns Kommune anslår økonomiforvaltningen, at kommunen ejer aktier for 33 millioner, som er fordelt på 79 sorte energiselskaber. Energiselskaber, som producerer kul, olie og gas. Energiselskaber, som smadrer kommunernes grønne image.

Københavns Kommune, som både har klimaplaner, affalds- og ressourceplaner og grønne ambitioner, mangler den grønne satsning på indersiden. Helt inde i skatkammeret, hvor kommunen forvalter vores fælles investeringer. Selvom kommunen endda undersøger grønne investeringsalternativer og måske kunne finde på at flytte vores penge, så kan det faktisk være sværere end som så. I Danmark findes der nemlig endnu ikke investeringsforeninger, som helt holder sig fra klimaskadende virksomheder.

I en artikel i *Kommunen* kan man læse, at de danske banker har investeringsforeninger, som udelukker våbenindustrien. Som udelukker virksomheder, som overtræder FN's konventioner.

Dog findes der ikke nogen, som helt udelukker virksomheder, der producerer kul, olie og gas.

Bankerne har muligheden. Muligheden for at nægte investeringer i fossile brændsler. Derfor er det op til investorerne at presse på. Det er op til kommunerne at lægge pres på bankerne. Flytte vores investeringer. Faktisk skal vi ikke kigge langt for at konstatere, at det er muligt. For krydser vi først grænsekontrollen til Sverige, finder vi nemlig den svenske bank SEB, som nu tilbyder, at svenske kommuner og virksomheder kan investere i fossilfrie investeringsforeninger. De danske banker halter blot pinligt efter.

Bankernes egoistiske profitjagt spærrer altså vejen for danske kommuners grønne investeringer, og det er på tide, at kommunerne lægger pres på.

Eengang havde Danmark den grønne førertrøje på. I dag har vi indtaget en forsvarsposition. Imens de danske kommuner støtter klimaskadende virksomheder, er divestment-bevægelsen blevet stor flere steder ude i verden. Det er på tide, at Danmark følger trop, inden vi helt bliver spillet af banen.

Vores fælles investeringer skal ikke bruges på at afbrænde fossile brændsler, som forurener luften, skader helbredet og igen ødelægger naturen. Den globale opvarmning skal bekæmpes - kommunerne må tvinge bankerne til at investere grønt.

Nanna Bonde er landsformand for SF Ungdom

nyheder**Folkemødet flyt**

'Fødselshjælperen', borgmester Winni Grosbøll, træder ned fra scenen efter sin åbningstale i 2015. Om 3-5 år overlader kommunen driften af det populære Folkemøde til en forening.

Foto: Jacob Ehrbahn, Polfoto

Fremtidens folkemøde skal rumme både mere 'folk' og mere 'møde', slår Winni Grosbøll fast. Samtidig skal det løftes af frivillige hænder og forankres bedre lokalt, lyder visionen.

ølejrJonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Hovedspring fra havnebadet, stadionrock i stenbruddet og borgerdialog i byrummet. Visionerne for fremtidens folkemøde ser forførende ud i arkitekttegnede illustrationer i de tre helhedsplaner for udviklingen af de fysiske rammer for Folkemødet, som landede på borgmester Winni Grosbølls kontor i slutningen af 2015. Tre forskellige tegnestuer har bidraget med deres visioner for, hvordan Folke-

mødet kan inddrage naturen og skabe tættere bånd mellem gæsterne og Bornholm.

- Vi skal i højere grad integrere hele naturen og den fantastiske baghave, som Allinge har, men som meget få af Folkemødets gæster rent faktisk kommer ud og oplever, siger Winni Grosbøll. Samtidig er det en vigtig mission for hende og folkene bag Folkemødet at styrke det lokale ejerskab til det politiske event, der har tidoblet sin størrelse over fem år og nu med over 100.000 besøgende nærmest er vokset udover Allinges grænser.

- Vi vil arbejde med at inddrage befolkningen mere, end vi har gjort tidligere. Vi vil brede ejerskabet ud og gøre det til bornholmernes arrangement, siger Winni Grosbøll. For Folkemødet kan ikke blot sætte Bornholm på landkortet; det kan også være løftestang for lokal fornyelse.

- Det handler om at bruge Folkemødet og den energi, der omkranser det, til at udvikle området, siger borgmesteren og peger blandt andet på muligheden for at lave et helårsåbent folkemødehus i Allinge, der kunne afholde folkemødefredag en gang om måneden for at gøre det til et helårsarrangement. Også selve byrummet skal indrettes, så det understøtter den dialog og det møde mellem mennesker, som Folkemødet gerne vil være. Og det kan arkitekturen hjælpe med.

- En del af opgaven er at indrette byrum, så de understøtter dialog med naturlige opholds- og steder, hvor

man kan sætte sig ned og snakke sammen, siger Winni Grosbøll.

Mere samarbejde

Folkemødets deltagersucces har en bagside. Det bliver sværere at være i en by, der normalt huser 1500 indbyggere. Det presser logistikken, men det gør det også sværere at vise alt det, der gør Bornholm til noget unikt, frem.

- Vi har i nogle år haft hele kysten plastreret til med telte, så man slet ikke har kunnet se den. Det er måske lidt dumt ikke at udnytte den ramme mere, end vi gør i dag, siger Winni Grosbøll. Derfor planlægger kommunen at anlægge kyststier, så naturen kommer mere til sin ret. Men der er også brug for at kigge på programmet for at sikre, at arrangementet ikke drukner i telte, arrangementer og interessegrupper, mener Winni Grosbøll. Hun forestiller sig, at Folkemødet stadig kan vokse, men at der i fremtiden

Børneindsats skal ske på

Hvis alle børn skal have et godt børneliv og blive glade voksne, så skal der sættes ind på fem forskellige områder, forklarer professor bag stort projekt.

børn & ungeAf Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

Jo tidligere man sætter ind på børneområdet, desto større sandsynlighed er der for, at børnene også får et godt voksenliv. Det betyder i sidste ende, at kommunerne sparer penge til sociale indsatser, og

at antallet af personer på overførselsindkomster mindskes.

Men det er ikke ligegyldigt, hvordan man sætter ind, forklarer professor ved DPU, Aarhus Universitet, Bente Jensen.

- Der er fem områder, hvor der skal sættes ind, hvis en tidlig indsats skal lykkes.

Sammen med forskere fra Aarhus Universitet har Bente Jensen 2010-2013 udarbejdet VIDA - Vidensbaseret indsats overfor udsatte børn i dagtilbud - der er et toårigt efteruddannelsesforløb for det pæ-

"Der skal ledelse ind over her, men det kræver også, at man prioriterer det fra kommunernes side. Der skal være en forvaltningschef på dagtilbudsområdet, som går foran, ligesom de enkelte ledere i dagtilbuddene skal gå foran."

Bente Jensen, professor ved DPU

dagogiske personale i dagtilbud. Denne indsats havde positive effekter, og nu implementeres den som led i Forebyggelsespakken i nye kommuner.

Det første sted, det er vig-

tigt at sætte ind, er de professionelle uddannelse og ikke mindst efteruddannelse.

- Man kan ikke kun sige uddannelse, for vi har jo blandt andet dagplejerne, som ikke er professionsbachelorer. Det

ter hjemmefra

De hvide 'partytelte', der hvert år lejes, opstilles og nedtages, skal erstattes af fleksible strukturer, der kan anvendes af Allinges beboere resten af året. Foto: Allingeloven

bliver brugt for et tættere samarbejde mellem de forskellige foreninger. Både kvaliteten af og deltagelsen ved de enkelte debatarrangementer kan løftes, hvis man samler forskellige interesser i klynger og arrangerer i fællesskab.

- Vi forsøger at få de eksterne arrangører til at rykke sammen indbyrdes, og vi vil gerne være med til, at der bli-

ver lavet flere arrangementer på tværs og i fællesskab. Det gør debatten bedre, og så behøver alle aktører ikke have deres eget telt, siger Winni Grosbøll og fortæller samtidig, at der skal arbejdes på at begrænse antallet af telte og debatter og i stedet sættes på at højne niveauet af debatterne.

- Vi skal sikre overskuelig-

heden, for hvis det bliver for kaotisk og uoverskueligt, gider folk ikke komme.

Frihed under opsyn

Organisatorisk skal kommunen på sigt give slip på Folkemødet og overlade udvikling, planlægning og afvikling til en forening eller fond. De første skridt er taget. Der er lavet en selvstændig driftsenhed,

Folkemødets gæster skal i højere grad møde den særlige natur, som man eksempelvis finder i Moseløkken Stenbrud.

Foto: Allingeloven

mens selve foreningsdannelsen stadig er i gang, men det kommer til at tage 3-5 år, før det er helt ude af kommunens hænder. Folkemødet har fundet sin form, og kommunens opgave som fødsels-hjælper på projektet er klaret. Nu er tiden inde til at lade nye kræfter komme til, mener Winni Grosbøll.

- Det har aldrig været en kommunal kerneopgave, og vi vil også gerne invitere folk ind, som har mere forstand på det her, end vi har i vores hus, og man kan også tilknytte den frivillige del meget tættere, siger borgmesteren, der forestiller sig, at der hentes kapaciteter udenfor øens grænser ind til at sidde i en fremtidig bestyrelse.

Efter fem år med et folkemøde i fortsat fremdrift føler Winni Grosbøll sig stærkt bundet til eventet, men samtidig er hun klar til at give slip.

- Jeg har været med hele vejen og haft et stort personligt engagement i Folkemødet, så rent personligt er det lidt af en rejse, der er ved at være slut. Det er lidt ligesom teenageren, der er ved at flytte hjemmefra. Det kræver lidt støtte i starten, men det skal nok klare sig, siger hun og peger samtidig på, at Folkemødet i 2015 med kontroversielle gæster, et stort sikkerhedsopbud og sammenfaldet med et folketingsvalg var en stor mundfuld. Men samtidig viste det også, at Folkemødet er klar til at overleve på langt sigt.

- På trods af hele den optakt så beviste Folkemødet, at det har styrken til at bestå. Selv et folketingsvalg kunne ikke vælte det, siger Winni Grosbøll. ●

flere områder

betyder ikke, at de ikke kan implementere nye indsatser. De skal dog sendes på efteruddannelse. En leder og en souschef, der sendes på skolebænken, skal bringe viden og metoder med tilbage til hverdagen i dagtilbuddet. Det er hele dagtilbuddet, der skal lære at bruge deres viden på nye måder. Alle skal således på 'skolebænken', hvis det skal lykkes at lave en helhjertet indsats.

Refleksion

Derudover er det vigtigt, at de fagprofessionelle bliver

sat i stand til at reflektere over deres arbejde og deres egen praksis, så de kan ændre på ting, der ikke fungerer.

Udover refleksion og efteruddannelse er det vigtigt, at der bliver sat fokus på læringsmiljøet i børnenes hjem, forklarer Bente Jensen.

- Der er stor forskel på børnenes kompetencer, når de kommer ind i børneinstitutionerne. Derfor skal man også arbejde på at få et bedre forældresamarbejde. Det kunne for eksempel ske ved at indføre forældrekafe i institutionen, hvor pædagogerne får

en snak med alle forældrene og kan give forældrene inspiration til, hvordan de kan arbejde videre derhjemme med at styrke børns læring.

Som et fjerde indsatsområde nævner Bente Jensen, at kvaliteten af interaktionen mellem børn og voksne skal op.

- Mange har mange børn på stuen, og så kan den positive interaktion mellem barn og voksen risikere at forsvinde. Men vi ved jo, hvor vigtigt det er, og derfor må man indrette sig, så det er muligt. Det kan man blandt andet gøre ved at

lave små børnegrupper eller ved at sikre sig, at alle børn hver dag får voksenkontakt.

Det sidste sted at sætte ind ifølge Bente Jensen er på ledelsesplan.

- Der skal ledelse ind over her, men det kræver også, at man prioriterer det fra kommunernes side. Der skal være en forvaltningschef på dagtilbudsområdet, som går foran, ligesom de enkelte ledere i dagtilbuddene skal gå foran. Og så skal de her værktøjer implementeres i alle led i dagtilbuddet. ●

FORENINGEN FOR KOMMUNAL- OG FORVALTNINGSRET I DANMARK

Foreningen for Kommunal- og Forvaltningsret i Danmark afholder i 2016 følgende medlemsmøder:

1. Udflytning af arbejdspladser – hvordan implementerer man beslutningen fra en leders perspektiv

v/direktør Johan Reimann, Kriminalforsorgen, og direktør Helle Haxgart, Statsforvaltningen

4. februar 2016 i København
3. marts 2016 i Aarhus

2. Tendenser i kommunalretten (udvidet seance)

v/professor dr.jur. Karsten Revsbech, Aarhus Universitet, professor dr.jur. Steen Rønsholdt, Københavns Universitet, chefkonsulent Hanna Ege, Social- og Indenrigsministeriet, og afdelingschef Christian Vigh, Statsforvaltningen

14. april 2016 i Aarhus
19. april 2016 i København (i forbindelse med foreningens general-forsamling)

3. Den nye digitaliseringsstrategi 2016-2020

v/direktør Jonas Bering Liisberg, Folketingets Ombudsmand, og vicedirektør Rikke Hougaard Zeberg, Digitaliseringsstyrelsen

8. september 2016 i København
22. september 2016 i Aarhus

4. Forvaltningen på sociale medier

v/advokat Anders Valentiner-Branth, Horten, og kommunikationschef Mikkel Thastum, Rigsadvokaten

10. november 2016 i København
22. november 2016 i Aarhus

www.kommunalret.dk

Se endvidere foreningens hjemmeside og medlemsorienteringer for nærmere oplysninger om tidspunkt og sted for årets arrangementer.

Sekretariat:

Horten Advokatpartnerselskab
v/advokat Anders Valentiner-Branth (3334 4148)
og advokat Maria Kjer Hedegaard (3334 4265)
Philip Heymans Allé 7, 2900 Hellerup
e-mail: komret@horten.dk

Samskabelse – er det muligt og hvordan?

De offentlige opgaver bliver stadig større og mere komplekse at løse. Samtidig bliver presset på velfærden og behovet for effektivisering på tværs af den offentlige sektor næppe mindre. Kommunen inviterer en række forskere, eksperter og praktikere til at levere deres bud på, hvordan vi kan finde nye veje til varig velfærd.

NYE VEJE

Niels Christian Barkholt

Næstformand i Dansk Socialrådgiverforening siden 2012. Politisk ansvarlig for området for udsatte børn og unge, psykiatri, handicap, uddannelse og forskning.

Buzzordet SAMSKABELSE har været på alles læber på det sociale felt i nogen tid, men de færreste er helt klar over, hvad det egentlig kræver at samskabe. På mange måder er det et "løgneord": Det lover mere, end det kan holde. Samskabelse peger på en transformation af det sociale arbejde, som i den grad er velkommen og som burde foregå landet over. Det handler om at samarbejde, om at evne at gå på tværs af organisationer og om at sætte for eksempel den unges behov i centrum – på tværs af sektorer, roller og faggrupper.

Tager man ordet helt alvorligt, så handler samskabelse om at arbejde for den andens bedste. Men det er imidlertid den grundlæggende udfordring i Velfærdsdanmark i dag, hvor vi er blevet mange professionelle omkring borgeren med hver vores afgrænsede opgave. Hvem besidder reelt den kompetence at arbejde for den andens bedste? Vi skal være afhængige af hinanden for at kunne samskabe. Problemet er, at vi i de sidste 20 år har udviklet os ud fra individualisme, konkurrence, systemudvikling, NPM og dokumentation. Vores bevidsthed er styret af noget ganske andet end samskabelse. Det er ikke ensbetydende med, at vi ikke ser glimt af samskabelse i dag.

De sidste mange år har vi spurgt os selv: Hvad vil jeg have? Dette blot for at påpege, at den kompetence, vi nu efterspørger, på ingen måde er en selvfølge. Det er ikke, fordi fagprofessionelle er egoistiske mennesker, der kun tænker på sig selv. Problemet er generelt, at det er bygget ind i hverdagens normstrukturer, i vores adfærd og ikke mindst den måde, indsatsen er indrettet på. Så hvis vi varsler et nyt paradigme, hvilket er et drømmescenarie i min optik, som vi bestemt skal have som vision og stræbe efter, så skal vi også tænke på, hvordan vi kan skabe betingelserne for det, så vi får ændret adfærd. Det er en kulturel adfærdsændringsproces, vi taler om. Man kan starte med at luge ud i alt det, som ikke har en direkte relation til den unges udviklingsproces. Samfundsøkonomisk ville det være en rigtig god investering.

Samskabelse og co-creation har sat sig i innovationssproget. Det er vigtigt at tale om, og det skal lyde rigtigt, men når hverdagen kører, så er vi pænt ligeglade med andre. Så gør vi, som vi plejer, og vi besidder ikke den der frygt for, hvad der nu vil ske, hvis vi ikke samarbejder. Det er ikke en nødvendighed at samarbejde på tværs for at løse opgaverne i dag, fordi vi som sagt har ansvaret for hver vores bid af borgeren og - vigtigst af alt - er det faktisk også det, vi bliver målt på. Sagsbehandlere kan godt lave sin handleplan vel vidende, at borgeren sikkert har x-antal andre handleplaner i den samlede indsats. Vi får ikke delt viden nok på tværs af afdelinger, vi får ikke samlet de professionelle tids nok, så vi får fordelt opgaver og tænkt utraditionelle aktører ind, vi får lavet netværksmøder, men mange af dem har ikke den ønskede effekt.

Sagt på en anden måde: Vi får ikke altid skabt tværfaglige, intensive velfærdsaktioner omkring den unge og på tværs af organisationen, men det er den indsats, man faktisk skal udvikle og beskrive. Hvordan ser den ud?

"Samskabelse og co-creation har sat sig i innovationssproget. Det er vigtigt at tale om, og det skal lyde rigtigt, men når hverdagen kører, så er vi pænt ligeglade med andre. Så gør vi, som vi plejer, og vi besidder ikke den der frygt for, hvad der nu vil ske, hvis vi ikke samarbejder."

Hvad skal vi gøre mindre af, og hvad skal vi gøre mere af, for at det lykkes? Hvordan styrer vi med henblik på at møde de unges behov effektivt, kreativt og med tæt opfølgning, så vi ved, om det, vi gør, virker?

I praksis er der brug for svar på de spørgsmål. Der er nemlig fare for at svigte medarbejderne, hvis man siger samskabelse uden mere konkret at designe den proces, hvormed samskabelsen skal foregå. Meningsdannelse er som altid afgørende for en vellykket implementering. Her er det et must at inddrage medarbejderne, for det er også en mental omstilling, der skal finde sted blandt dem. Jeg vil gå så langt som at sige, at det ikke er muligt at gennemføre samskabelse uden at gennemføre den proces blandt medarbejderne. De skal være med til at frigøre sig fra det, som de er vant til, og må komme med nye forslag med en klar kompasretning: Hvordan møder vi de unges behov, og hvordan sætter vi den unge i centrum? Det handler om at gå ind i ukendt land. Det er faktisk en mulighed her, men det forudsætter en ledelsesmæssig tilgang, som formår at inddrage og legitimere det i hverdagen og tør lade pilen pege ind imod sig selv og den form for styring, som har udviklet sig de seneste år. Meget af den skal justeres, før vi overhovedet kan tage ordet samskabelse i vores mund. Det kan være en drøm, der bliver til virkelighed, men det kan også risikere at blive en kæmpe fuser.

Men ja til at samskabe! Det forudsætter 'blot', at man frigør medarbejderne, så de reelt får betingelserne for at samskabe. Jeg ville synes, det var fantastisk, hvis man fremover bygger organisationer ud fra, at de skal møde og afhjælpe de unges behov - gerne på helt utraditionel vis. Det er det, socialrådgiverne er uddannet til, men problemet er ofte, at vi kun bruger en delmængde af vores faglighed, fordi vi i alt for høj grad skal betjene systemet fremfor borgeren. I dag tager vedligeholdelsen af systemet mere tid end selve systemets funktion og output.

For at ændre det billede går transformationen ud på at tilrettelægge, hvordan vi bliver

nødvendige for hinanden, hvordan vi som et organisatorisk koncept reelt sætter den unges behov i centrum. Det er ikke nogen nem opgave. Det forudsætter ligeværd og at man 100 procent lader den unge definere målene. Det betyder, at man skal give afkald på kontrol. Det betyder, at man skal se på samspillet mellem monofaglighed og tværfaglighed. Her kan man for eksempel eksperimentere med, hvordan socialfaglighed kan suppleres af en pædagogisk faglighed. Det vil sige, at man både eksperimenterer og kommer tæt på de unge samtidig med, at man måler på, om det virker for, hurtigt at kunne justere. Det betyder, at man skal se på den unges rejse gennem systemet i dag og overveje, hvordan den skal justeres, så den rette viden kommer i spil på rette tidspunkt.

Alt dette kræver en meget fleksibel organisation. Det forudsætter handlerum og at der er en høj grad af selvstændighed i opgaveløsningen. Man skal blandt andet slå ring om myndighedssocialrådgiverne og gøre dem til detektiver i den unges udviklingsproces. Myndighedssocialrådgiveren er chefen, der skal lede den unges udviklingsproces. Det kalder på velfærdsaktivisme, hvor man laver aktioner omkring den unge på tværs, hvor man kan gå ud sammen for at løse en opgave, hvor man nogle dage måske ikke er på kontoret, fordi man har vurderet, at der skal noget helt andet til i den anden ende af kommunen for at komme i mål med at få Lars eller Ahmed i uddannelse eller i job. Eksemplerne er mange, og det er i virkeligheden - hvilket er den vigtigste pointe - socialarbejdernes viden og eksempler, der skal i spil. Man bør lave et rum, hvor socialarbejderne kan efterspørge viden på tværs. Spørgsmålet er altså, om de organiserer, vi har, understøtter den relation, vi skal skabe, og den risikovillighed, vi gerne vil have frem.

Vi skal på en og samme tid skabe et rum, hvor rollerne i det tværfaglige netværk er til forhandling. Det betyder, at det ikke er givet, hvem der gør hvad, men at det er det, man finder ud af omkring den unge for at lykkes med den unge. Det er noget, som ustyrbart emergerer i hver eneste proces. Det er her, netværkspotentialet i det tværfaglige samarbejde kan indfries. Når så man bliver uenige, for det sker jo hele tiden og er et vilkår, så skal der også være et hierarki, der træder til. Her skal 'chefen' for sagen, ofte socialrådgiveren, træde i karakter og sætte kursen. Derfor skal vi balancere et kontinuum mellem på den ene side netværk, hvor roller ikke er definerede, og et hierarki, hvor de er definerede. Det er derfor, man skal kunne arbejde fleksibelt. Det vil være at tage kritikken af begrebet samskabelse alvorligt.

Det bliver ingen nem opgave, men det er helt rigtigt set. Tiden kalder på det, og jeg håber, at samskabelse bliver til virkelighed, men - hold da op - det forudsætter en kampklar ledelse, som også bliver målt på deres evne til at samskabe og som har rammer til at lave kortslutninger, til at tænke nyt og til at afgive magt til medarbejderne, så de kommer på banen og definerer nye praksisser på tværs. Hvis det sker, så kan jeg sige på borgernes vegne, at så har vi alt at vinde.

VI HAR UDDANNET EN DIREKTØR – OG SØGER DERFOR EN NY CHEF FOR LÆRING & TRIVSEL

Vores dygtige chef for Læring og Trivsel er blevet direktør i sin hjemby Nyborg. Det er egentligt ikke så mærkeligt. For i Holbæk Kommune får man en unik spillebane at udvikle sig på som chef. Du er i en stor kommune, en del af kommunens top-ledelse – ikke blot på papiret, men i virkeligheden. Dygtige chefkolleger vil her konstant udfordre dit helhedssyn.

Du får lov til, at arbejde i det kommunale Danmarks mest progressive organisation, der den 1. januar 2015 – konsekvent – er blevet indrettet efter 6 kerneopgaver og de processer, der skaber mest værdi

for borgere og virksomheder. En af disse kerneopgaver er Læring & Trivsel.

Du kommer ind i en spritny vedtaget struktur på skole- og dagpasningsområdet med 4 distrikter. Du får et stærkt ledelseslag at arbejde sammen med, og en god bredde i opgaveporteføljen.

Er det alt sammen en dans på roser? Nej, selvfølgelig ikke. Du har også læst avis og ved, at vi har udfordringer på vores familieområde. Vi skal også blive dygtigere til, at skabe læringsresultater, der bedre modsvarer den investering der politisk prioriteres på undervisningsområdet.

Forventningerne til dig?

Nysgerrighed – og gerne erfaringer – i forhold til kerne-opgaven: Læring & Trivsel, organisatorisk kreativitet, evnen til at arbejde struktureret – selv når du betræder nye stier, kommunikative kompetencer, tydelighed og ikke mindst naturligt anlæg for at mødes med alle i øjenhøjde. Og så skal du være opsøgende overfor nye muligheder der opstår i eksterne samarbejder – private som offentlige.

Ansættelse sker på overenskomstvilkår og den samlede løn forventes at ligge i intervallet 780.000 - 820.000 kr. + pension.

Yderligere oplysninger

kan fås hos Jakob Lundgaard, tlf. 4033 2414 og/eller direktør Kenn Thomsen, tlf. 7236 6359. Læs i øvrigt mere i den uddybende job- og personprofil på www.lundgaard-konsulenterne.dk og på www.holbaek.dk.

Ansøgning

Ansøgningen sendes via stillingsmodulet på www.lundgaard-konsulenterne.dk så den er modtaget senest den 22. februar 2016 kl. 8.00.

www.lundgaard-konsulenterne.dk

DKJOB

Se alle aktuelle stillinger på www.dknyt.dk/stillinger

Skolechef - Genopslag, Vordingborg Kommune

SAMARBEJDE OG SYNLIGHED - Skolechef til Vordingborg Kommune

Ansøgningsfrist: 22/02/2016

FREDERIKSSUND
KOMMUNE

IT-driftschef, Frederikssund Kommune

Brænder du for at skabe sammenhæng mellem driftssikkerhed og udvikling?

Ansøgningsfrist: 04/02/2016

NÆSTVED

Specialkonsulent – Erhverv og Turisme, Næstved

Brænder du for erhvervsfremme, erhvervsservice og turisme? Så er du lige den vi står og mangler.

Ansøgningsfrist: 03/02/2016

Sekretariatschef, Dansk Tandplejerforening

Kan du arbejde både visionært og resultatorienteret i en fagpolitisk organisation?

Ansøgningsfrist: 29/01/2016

Ordførerne

I denne uge **Torsten Gejl (Alt)**, social-, handicap- og indenrigsordfører

SOCIALT ENTREPRENØRSKAB BREDER SIG

Alternativet vil vi hellere forebygge end behandle. Vi vil have borgeren i centrum. Tillid i stedet for kontrol. Vi vil afbureaukratisere. Og derfor er vi vilde med socialt entreprenørskab, der boner positivt ud på samtlige disse parametre.

Og netop en opblomstring af det sociale entreprenørskab oplever vi i den grad i de danske kommuner, hvor indsatsen for socialt udsatte bliver styrket over en bred kam. Her taler jeg om initiativer som for eksempel Herning-modellen og Hjørring-metoden. Her investerer man i flere frontmedarbejdere som for eksempel sagsbehandlere, selvom investeringen først tjener sig hjem på sigt - og endda til andre kasser end den, man investerede fra.

I Herning har man investeret i tidligere opsporing og flere forebyggende indsatser overfor udsatte børn i en bred og specialiseret indsatsvifte, der for eksempel har sikret, at der maksimalt er 20-25 børn per socialrådgiver med myndighed. Det har blandt andet ført til en reduktion i antallet af anbragte børn. Nu har vi via Satspuljen bevilget 96 millioner kroner til, at mange flere kommuner i Danmark kan bruge modellen fra Herning og give børn og unge en tidligere, forebyggende og mere effektiv indsats.

I Hjørring anvender man samme entreprenante tilgang og metodemæssige helhedstænkning i serviceringen af en anden målgruppe, nemlig alle nye sygedagpenge- og kontanthjælpssager, hvor der vurderes at være risiko for, at borgeren ender på længerevarende offentlig forsørgelse. Her har et enigt byråd investeret 125 millioner ekstra i arbejdsrettet rehabiliteringsindsats. Størstedelen af ressourcerne går til ansættelse af ”varme hænder” - og det ikke bare i arbejdsmarkedsforvaltningen, men i en bred kommunal indsats, der involverer for eksempel psykologer, sygeplejersker og fysioterapeuter.

Når man investerer store beløb i den kommunale indsats, er det selvfølgelig, fordi investeringen skal skabe værdi for udsatte borgere. Og når det lykkes, er der naturligvis også en økonomisk gevinst af denne investering.

Nu er begge indsatser og flere som disse rundtomkring i danske kommuner i pilotfasen, så det er svært på nuværende tidspunkt at sige, hvilke gevinster investeringerne konkret vil give i de enkelte kommuner.

I Hjørring beregner man, at der går fire år, før investeringen for alvor begynder at forrente sig, og her har man foreløbig kun regnet på gevinsten via besparelser på overførselsindkomster, fordi folk kommer i job. Det bliver spændende at se, hvilke besparelser den tværgående indsats kommer til at betyde for andre forvaltninger - for eksempel på sundhedsområdet.

I det hele taget må vi forvente, at forebyggelse altid tjener sig rigeligt hjem. Hvis vi i fremtiden kan identificere de besparelser og geninvestere dem i nye sociale entreprenørskaber, så er der for alvor tale om initiativer, der skaber værdi hos borgeren og mulighed for videre investering. Og det bedste er næsten, at den slags fremskridt er resultatet af kommunal opfindsomhed og risikovillighed i en økonomisk incitamentstruktur, der altid vil komme borgeren til gode. ●

”I det hele taget må vi forvente, at forebyggelse altid tjener sig rigeligt hjem. Hvis vi i fremtiden kan identificere de besparelser og geninvestere dem i nye sociale entreprenørskaber, så er der for alvor tale om initiativer, der skaber værdi hos borgeren og mulighed for videre investering.”

Langt fra Borgen -

SF'eren Thomas Medom er rådmand i Aarhus, initiativtager til et projekt, der kombinerer praktik og sprogundervisning, og ikke interesseret i at få sin daglige gang på Christiansborg. Han vil lave politik tæt på borgerne, og nu handler det om at få flygtninge i arbejde.

Af **Søren Engelbrecht**
soren@kommunen.dk

Thomas Medom er ikke i politik for at komme til tops. I hvert fald ikke længere. 2008-2012 var han folketingskandidat for SF i Aarhus, men uden held, og i fremtiden kommer vi ikke til at se ham smile til de aarhusianske borgere fra lygtepæle i hele kommunen, når der er valg til pladserne på Borgen. Han har tidligere været inde og snuse til livet som folketingsmedlem i forbindel-

se med en åbningsdebat, og det var med til at give klarsyn.

På Christiansborg er man længere væk fra borgerne, væk fra løsningerne. Det er mere et kynisk og taktisk spil, der handler om at få modstanderen til at se dum ud, siger Thomas Medom.

Og sådan er det ikke, når han indtager sin plads som rådmand for sociale forhold og beskæftigelse i Aarhus Kommune. Tonen i hans stemme ændrer sig, når han forklarer, hvordan det i byrådet i højere grad handler om at finde løsninger og tage sig af de konkrete problemstillinger.

tæt på løsninger

“På Christiansborg er man længere væk fra borgerne, væk fra løsninger. Det er mere et kynisk og taktisk spil, der handler om at få modstanderen til at se dum ud.”

Thomas Medom blev som teenager politisk aktiv, fordi det vakte hans vrede og frustration at se, hvor mange hjemløse der var. Det betyder derfor meget for ham, at han nu er rådmand for sociale forhold.

Foto: Peter Klint / Polfoto

Blå bog

- ▶ **Født 21. april 1980**
- ▶ **Gift og har to børn**
- ▶ **Rådmand for Magistratsafdelingen for Sociale Forhold og Beskæftigelse**
- ▶ **Medlem af Aarhus Byråd for SF siden 2010**
- ▶ **Folkeskolelærer fra Aarhus Lærerseminarium**
- ▶ **Kandidat i pædagogisk sociologi fra DPU, Aarhus Universitet**

Kilde: Aarhus Kommune

søsat, men ifølge Thomas Medom er opgaven højt prioriteret i byrådet, så der vil ikke gå længe. Men inden da skal forløbene planlægges nøje, for de kan ikke kopieres én til én fra Bilka. Hvert forløb vil være individuelt, da der skal tages hensyn til især sprog, uddannelse og hvor lang tid folk kan arbejde.

Han forklarer nøje, hvordan det hænger sammen, og hvilken effekt det har. Ved andre spørgsmål formår han at vende tilbage til det her projekt. Han er ikke en rådmand, der skubber arbejdsbyrden videre til jobcentret, straks han har sørget for at få opbakning til det i Magistraten. Thomas Medom har hænderne nede i projektet fra start til slut - andet ville i hans hoved være mærkeligt.

- Jeg er jo øverste ansvarlige for de medarbejdere, jeg betaler gildet for sprogundervisning og ...

Han holder en pause, spoler tilbage og forsøger at forklare det på en anden måde.

- Jobcentret ligger jo under den magistratsafdeling, jeg tilfældigvis er chef for, så den konkrete måde at administrere det på er, at jeg har stået i spidsen for det, siger han og tilføjer ydmygt, at det jo er nogle dygtige sproglærere og jobkonsulenter, der har ført det ud i livet.

Vi gør det ikke godt nok

Forklaringen af projektet emmer samtidig af stikpiller til det generelle integrationsarbejde i landets kommuner, og spørger man Thomas Medom direkte, tøver han ikke med at ytre kritik.

- Der bliver ikke gjort det rigtige. Jeg tror, man skal have været meget kort tid i beskæftigelsessystemet eller i dansk politik for at kunne påstå andet. Vi er ekstremt dårlige til at få flygtninge i arbejde i Danmark - også dårligere end mange af vores nabolande, siger han.

Men rådmanden er ikke ude

på at lægge al skyld på kommunernes skuldre - tværtimod. Han anerkender, at det er kommunernes ansvar at få deres tildelte flygtninge i arbejde, men det er svært, når der ikke er megen hjælp at hente på Christiansborg. Han mener, at flertallet i Folketinget ikke interesserer sig for integration, og derfor kommer der ingen løsninger på den største udfordring aktuelt.

- Vi kommer til at have en hel klasse af befolkningen udenfor arbejdsmarkedet på overførselsindkomster, hvis vi ikke gør noget. Der er brug for at skabe ordninger som det her, men også alle mulige andre, siger Thomas Medom med henvisning til Bilka-modellen i Aarhus.

Hans vigtigste opgave

At være rådmand for sociale forhold og beskæftigelse dækker over meget mere end integration af flygtninge, men Thomas Medom er ikke et sekund i tvivl om, at det er den vigtigste opgave, han står med i øjeblikket. Samtidig ser han det som noget af det mest meningsfulde, man kan beskæftige sig med som politiker. At sikre sammenhængskraften midt i en integrationsudfordring, der kan bide sig fast i såvel Aarhus som resten af landet mange år frem.

Han understreger, at resten af byrådet i Aarhus - på tværs af partigrænser - deler den opfattelse. Thomas Medom mener også, det skaber en art sammenhold på rådhuset, at det ikke er Aarhus Kommune selv, der afgør, hvor mange flygtninge de får tildelt. Det sker fra højere sted, og derfor må udfordringen angribes ud fra de præmisser, regeringen samt støttepartier udstikker.

Men det er tvivlsomt, hvorvidt majoriteten i byrådet sætter ambitionsniveauet så højt som Thomas Medom og besidder det samme drive for at få flygtninge integreret i samfundet og på arbejdsmarkedet. Han sætter barren højt og vil om et år gerne være meget tæt på at knække koden til at få flere flygtninge og indvandre-re i arbejde. Aarhus Kommune er lige nu blandt de fem bedste i landet til at få virksomhedsplaceret deres flygtninge, men der er ingen grund til, at de ikke skulle gå efter at blive nummer 1.

- Vi har i for mange år accepteret, at der er store dele af vores byer, hvor det normale er IKKE at gå på arbejde. Vi har ikke løst det om et år, men vi skal bevæge os den rigtige vej og ikke den forkerte vej, som vi gør som land lige nu. Jeg synes, vi bevæger os den rigtige vej i Aarhus, men der er brug for, at den kurve bliver stejlere, siger Thomas Medom.

ger. Der er også uenigheder og politiske slagsmål i Aarhus, men det er på den interessante måde. Dysten foregår mere inde i salen end i medierne, for det vigtigste er at bane vej fra problem over løsning til handling.

Beskæftigelse og sprog

Det seneste eksempel på det er af stor betydning for Thomas Medom. I slutningen af december fik han opbakning i byrådet til at videreudvikle et projekt, Jobcenter Aarhus har lavet i samarbejde med Dansk Supermarked. Ideen er at kombinere sprogundervis-

ning til flygtninge med arbejde, og nu mener rådmanden, det er på tide, at kommunale arbejdspladser også bliver inddraget.

Projektet startede tilbage i oktober 2015, hvor Bilka i Tilst i første omgang tog imod 12 flygtninge, der over 13 uger skulle begynde dagen med tre timers sprogundervisning, hvorefter det hed arbejde i varehuset resten af dagen. Tanken var, at de danske gloser skulle bruges i praksis samtidig med, at folk fik en tilknytning til arbejdsmarkedet. Der var allerede gode erfaringer med samme

koncept i Bilkas store varehus i Vejle, og samme billede tegnede sig i Aarhus.

Thomas Medom vurderede på erfaringer, han fik fra flere besøg på arbejdspladsen og samtaler med de involverede, at projektet var så stor en succes, at det skulle udvides. Kommunale arbejdspladser skal selvfølgelig også involveres.

- Det er efterhånden så fuldstændig evident, at det er vejen frem i beskæftigelsespolitikken at kombinere sprog og beskæftigelse, da det er de to vigtigste ting. Og det er egentlig utroligt, at det

ikke er blevet gjort tidligere, siger rådmanden.

Fingeren på pulsen

Derfor indstillede han den 11. december til Magistraten i Aarhus, at projektet også skulle omfatte kommunale institutioner, da de udgør en stor del af kommunens samlede arbejdspladser. Ti dage senere meldte Magistraten tilbage, at de bakkede op om forslaget, så længe det bliver udført uden at forstyrre andre opgaver på området. Thomas Medom stod tilbage med en tidlig julegave.

Projektet er endnu ikke

Send debatstof til os:

Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inkl. mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inkl. mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt. debatoagnavne@kommunen.dk

”Regeringen har ikke svaret på en masse spørgsmål, så det er meget uklart. Men som jeg forstår det, der ligger på bordet nu, kan jeg ikke stemme for.”

Mette Gjerskov (S) om, at hun har meddelt sine partifæller, at hun vil stemme imod regeringens varslede asylstramninger, til Ritzau.

Borgmestres løn udhules over tid

o vederlag

Af Martin Damm (V)
Formand for KL

Borgmestrene fik sidst en regulær lønstigning i 1994 ved en vederlagsreform, men lønnen er siden blevet udhulet på grund af den manglende reguleringsordning. I modsætning til folketingsmedlemmer, menige kommunalbestyrelsesmedlemmer og de fleste andre på arbejdsmarkedet har borgmestre nemlig ikke en reguleringsordning, som sikrer, at deres løn følger lønudviklingen i resten af samfundet.

Derfor er det helt nødvendigt at hæve borgmestrenes løn, så de indhenter det efterslæb, der er i forhold til lønudviklingen i resten af samfundet.

Folketingsmedlemmer fik senest en regulær lønstigning

Nu må Folketinget sikre, at borgmestrenes efterslæb også samles op, og at der samtidig indføres en mekanisme, som sikrer, at borgmestrenes løn fremover følger lønudviklingen, mener Martin Damm.

Foto: Jens Henrik Daugaard / Polfoto

i 2000. Men i 2012 blev der derefter indført en reguleringsordning, som løser problemet med den løbende ud-

huling. Herefter følger folketingsmedlemmernes løn udviklingen for en udvalgt gruppe af statslige chefer.

Kommunalpolitikere eksklusiv borgmestre fik i 2014 en regulær lønstigning på 29,2 procent, som indhente-

”Mens borgmestrenes løn således fortsat udhules over tid og allerede er udhulet med cirka 30 procent siden 1994, vil folketingsmedlemmer og de menige kommunalpolitikeres løn fremover følge med lønudviklingen.”

lønudvikling for kommunalt ansatte.

Mens borgmestrenes løn således fortsat udhules over tid og allerede er udhulet med cirka 30 procent siden 1994, vil folketingsmedlemmer og de menige kommunalpolitikeres løn fremover følge med lønudviklingen.

I 2014 besluttede Folketinget, at kommunalpolitikernes løn skulle hæves, så de holdt trit med lønudviklingen i samfundet og blandt folketingspolitikere.

I første omgang gjaldt det alle kommunalpolitikere med undtagelse af borgmestrene. Deres løn blev lagt over i Vederlagskommissionen, så nu må Folketinget sikre, at borgmestrenes efterslæb også samles op, og at der samtidig indføres en mekanisme, som sikrer, at borgmestrenes løn fremover følger lønudviklingen.

Af Knud Abildtrup. Uden for referat

Lyt nu til integrationens fodfolk

Fleksibilitet og nytænkning er på dagsordenen i KL's forhandlingsoplæg angående en lempelse af integrationskravene i kommunerne, som i disse uger kommer til at stå centralt. At der er pres på kommunerne på flygtningeområdet, er evident, og der er om nogensinde behov for at lytte til fodfolket i integrationsindsatsen - på kommunalt plan - der ofte med udgangspunkt i jobcentre har fået sig en mega-udfordring.

De 23 forslag fra KL blev bragt i Politiken i tirsdags, og et dyk ned i de små og store forslag, der ikke kun kredser om boligsituationen, rammer blandt andet nr. 2: 'Staten skal i fremtiden vurdere flygtninges erhvervsmæssige kompetencer, inden de bestemmer, hvilken kommune de skal til.'

Og det er jo ligesom hørt før. Tilbage i september udtalte udlændinge- og integrationsminister Inger Støjberg (V), at det 'burde være muligt at screene tidligt, så en flygtning fra starten kan boligplaceres, hvor vedkommendes kompetencer efterspørges'. Hun annoncerede også, at netop det ville blive en del af regeringens integrationsprogram, der unægtelig indtil videre har handlet mere om at kunne konfiskere værdier og forlænge perioden uden ret til familiesammenføring til tre år - hvilket fagfolk på området håndfast advarer imod vil få uoverskuelige menneskelige følger.

Og selv næstformanden i KL's Arbejdsmarkeds- og Erhvervsudvalg, Skives Preben Andersen fra DF, der jo som overordnet synspunkt slet ikke synes, at de mange flygtninge overhovedet skal integreres, men hellere blive i nyoprettede flygtningelandsbyer, lagde ved

samme Integrationstræf op til at stræbe efter det samme: En mindre rigid praksis i den treårige integrationsperiode - i hvert fald, når det gælder om at flytte efter et job. I dag er hovedreglen, at den enkelte flygtning er stavnsbundet til sin kommune i tre år.

Når det gælder boliger, er der rigeligt med regler, der strammer og bør ændres - og KL har oplistet mange problemer i dilemmaerne mellem midlertidige og permanente boliger og al administrationen, som bør kunne forenkles. Værd er det også at lægge mærke til, når KL i punkt 18 mener, at reglerne om ommærkning af boliger - eksempelvis fra ældrebolig til familiebolig - bør ændres. Ghettodannelse - og så på det generationsmæssige plan - kan udfordres på mange måder.

På job-dagsordenen, som de fleste nok er enige om er mindst lige så vigtig som bolig-

”På jobområdet må det også være muligt at overføre erfaringer fra det øvrige socialområde – som når Aarhus Kommune vil give langtidsledige et engangsbeløb til udvalgte, der kan bruge en økonomisk hånd til at realisere et iværksætterprojekt.”

dagsordenen, vrimer det ikke med nytænkning på KL's liste. Nr. 23 antyder dog problemer på kørekort-fronten - og lægger op til gratis kørekort til flygtninge, der ikke har nået at søge om konvertering af udenlandsk til dansk kørekort inden de lovbestemte 90 dage, der er gået, fra man har fået bopæl i landet. At folk, der i forvejen kan køre bil og lastbil, ikke skal holdes tilbage på grund af en uoverkommelig udgift, lyder oplagt - både af hensyn til job og uddannelse.

På jobområdet må det også være muligt at overføre erfaringer fra det øvrige socialområde - som når Aarhus Kommune vil give langtidsledige et engangsbeløb til udvalgte, der kan bruge en økonomisk hånd til at realisere et iværksætterprojekt. Og hvorfor ikke lade frikommuner - som forslag nr. 1 ønsker for kommunerne med flest flygtninge - forsøge sig med, hvor langt man kan komme med at lade de nyankomne oprette enkeltmandsfirmaer eller små kooperativer - om der så skal plukkes bær, klippes hår, dyrkes og sælges grøntsager eller måske produceres enkle madretter til udbringning i kontorlandskaber og industrikarverer, hvor der ikke er kantiner - i

konkurrence med de få pølsevogne og smørrebrødsforretninger, man efterhånden kan opstøve i de gudsforladte erhvervsområder. Eller hvad med rullende slik- og kagebutikker - a la DSB's forsvundne salgsvogne - på rundtur på blandt andet de lange gange, hvor en del af det arbejdende folk sidder bag skærmene og går sukkerkolde hen på dagen. Etabløringsomkostninger og nødvendig sprogkundskaber må være til at overse - mens en kyndig vejledning i regeljungen nok kan kræve tålmodig assistance.

Og hvis man som nyankommen kvinde kunne få lyst til at reparere tøj for folk i lokalområdet og have en indtægt på det, som måske sine steder kunne udvikle sig til eget firma: Kunne det ikke være en ambition for et jobcenter at skræddersy en model, der gør det muligt at komme i gang som selvstændig med symaskine og ordrebog uden fra dag 1 at forbyrde sig mod skatte- og andre regler? Måske findes de - og dknyt og *Kommunen* hører gerne nærmere.

Det handler om selvspekt, om selvforsørgelse, om erhvervsudvikling og om rollemødder for børnene.

85

mandater ville blå blok få, hvis
der var valg i dag.

Kilde: Ritzau

Første SF-borgmester kunne mere end sit fadervor

Vejle-præst og politiker Flemming Christensen, der i 1993 blev SF's første borgmester i en alliance med tre borgerlige partier, beskrives i politisk biografi.

anmeldelse

Af Simon Kratholm Ankjærgaard

Journalist og forfatter, partner i
Quote Kommunikation

Jeg vil starte denne anmeldelse med en varedeklaration. Stort set samtidig med udgivelsen af Kaare Johansens bog om Danmarks første SF-borgmester, Flemming Christensen, udgav Turbine Forlaget min bog om en anden markant vejlsener, Olaf Haahr. I den bog spiller Flemming Christensen naturligvis en central rolle (som Olaf Haahr gør det i Kaare Johansens bog), og mange af de episoder og forløb, der beskrives i biografien om Flemming Christensen, beskrives også i min bog 'Haahr - Benzinkongen fra Vejle'.

Andre centrale dele af min varedeklaration er dels, at jeg i mange år også bedrev lokaljournalistik og lokal politisk journalistik, dels at jeg - ind-

rømmet - ikke er fra Vejle, men fra København. Så skulle der være nogenlunde genemsigtighed i forhold til denne anmelders forudsætninger for at læse - og anmelde - Kaare Johansens bog 'SF-borgmesteren der kunne mere end sit fadervor'.

Underrubrikken på forsiden af bogen fortæller, at dette er Flemming Christensens historie - denne sognepræst, der blev danmarkshistoriens første SF-borgmester ved kommunalvalget i 1993. Det er delvis rigtigt, for bogen er i høj grad en politisk biografi, ja, i virkeligheden en lokalpolitisk biografi. Den bruger de første sider på at fortælle om Flemming Christensens barndom og opdragelse over hans kristne åbenbaring til medlemskabet af først SF og siden byrådet frem mod, at han endelig kan smykke sig med borgmesterkæden.

Min bog om Haahr var en bred biografi om personen

Olaf Haahr - og hele hans liv og levned. Sammenlignet med den har Kaare Johansen lagt det afgørende tryk på Flemming Christensen som (lokal)politisk menneske.

Tulip-sagen

Og det lykkes han med. I fin stil. Det kan godt være, at jeg ikke er fra Vejle, men som tidligere lokalpolitisk reporter på flere af Berlingskes storkøbenhavnske lokalaviser kan jeg bekræfte, at Kaare Johansens beskrivelse og gennemgang af det politiske spil i og omkring Vejle er medrivende. På flot vis - og via Flemming Christensen - viser Kaare Johansen, at lokalpolitik kan være lige så fascinerende, intrigant og rå som landspolitik. Og Kaare Johansen fortæller medrivende om Flemming Christensens politiske opstigning, hans veludviklede taktiske evner, hans mange forhandlinger, manøvrer, analyser og udmeldinger samt hans politiske resulta-

ter, som er tydelige for enhver.

Kaare Johansen fører læseren igennem hans politiske rejse fra medlem af SF over formand for Havneudvalget til borgmesterkontoret. Han holder os fanget i læsningen via beskrivelserne af Tulip-sagen, sommerhusforliget, de (set udefra) vanvittige konstitueringer, fødslen af Vejle Listen og den kommunalreform, der endte med at koste Flemming Christensen posten som borgmester. Som læser lærer jeg rigtigt meget om Flemming Christensen som politisk menneske. Jeg får et par fine blik lidt længere ind i hans psyke, blandt andet med afsnit om den dårlige samvittighed, der prægede ham, da børnene var mindre og han aldrig var hjemme, eller afsnit om de gange, hvor hustruen Ruth ikke rigtig blev taget med på råd i forhold til de helt store beslutninger, herunder da han blev partiets borgmesterkandidat.

Hvad med Ruth?

Så vidt jeg kan vurdere, har Kaare Johansen talt med alle de kilder, han har kunnet komme i nærheden af. Og han har formentlig også stillet alle de rigtige spørgsmål. Og hans fortælling er troværdig, grundig og veldokument-

SF-borgmesteren der kunne mere end sit fadervor

Kaare Johansen
Byhistorisk Forlag, Vejle
224 sider, 250 kroner

teret. Men ligesom det politiske var den primære arena for Flemming Christensen, er det det tydeligvis også for Kaare Johansen. Det er her, han stråler. Her er politikerens Flemming Christensen. Skal jeg for en stund vende tilbage til min varedeklaration i starten af denne anmeldelse, så tror jeg, at Kaare Johansen har mødt de samme udfordringer som mig i afdækningen af Flemming Christensen. Det er svært at komme helt ind, når man har med indflydelsessøgende, magtfulde og politiske mennesker at gøre.

I Kaare Johansens bog gør det imidlertid ikke så meget, for der er så megen saft, kraft og historie i det politiske menneske Flemming Christensen - og den vejlsenske lokalpolitik. Jeg føler mig klædt på og dækket ind. Eneste blinde plet, jeg sidder tilbage med, omhandler forholdet til hustruen Ruth, der flere gange er blevet holdt udenfor gemalens beslutningsprocesser. Det berøres kort hist og her, men jeg savner at få at vide, hvordan HUN håndterede det - og hvad der blev gjort for at holde sammen på en familie, hvor det mandlige overhoved knoklede en vis legemsdel ud af bukserne og havde store ambitioner på egne og byens vegne.

Den blinde plet bliver ved med at genere, fordi det mod slutningen af bogen kommer frem, at Ruth faktisk også var medlem af SF og faktisk endte med at blive medlem af byrådet, mens hendes mand var borgmester. Jeg er nysgerrig: Hvorfor var hun også engageret i politik, og hvad var dynamikken (både den politiske og den personlige) mellem de to, derhjemme og i salen?

Denne blinde plet må dog ikke blokere for en virkelig god bog, der lykkes rigtig godt indenfor den (snævre) genre, den er skrevet i. ○

Flygtningebørn kræver flere pædagoger

pres

Af Elisa Bergmann

Formand for BUPL

Der bliver akut brug for mange pædagoger til at hjælpe flygtningebørn i løbet af 2016. Det viser et nyt notat fra KL, som Politiken er kommet i besiddelse af.

Kommunerne skal i løbet af 2016 tage imod 17.000 nye flygtninge - heraf mange flygtningebørn. KL vurderer, at man får brug for 1.200 pædagoger og 80 daginstitutioner, hvis den nuværende normering skal holde.

Og da normeringerne ude i landets daginstitutioner i forvejen er historisk dårlige, er regeringen nødt til at hjælpe kommunerne.

Landets vuggestuer og børnehaver er pressede lige nu. Der mangler hele 4.400 fuldtidsansatte pædagoger, hvis man sammenligner norme-

"Vi har ikke råd til skattelettelser, når kommunerne skal løfte opgaven med alle flygtningebørnene. Regeringen er nødt til at tilføre flere ressourcer til pædagoger. Så lover jeg til gengæld, at vores medlemmer er klar til at hjælpe og støtte børnene."

ringen i dag med niveauet i 2009. Vi bakker KL op i denne sag. Flygtningepres og omprioreringsbidrag er en rigtig dårlig cocktail.

Ikke skattelettelser

Vi har ikke råd til skattelettelser, når kommunerne skal løfte opgaven med alle flygtningebørnene. Regeringen er nødt til at tilføre flere ressourcer til pædagoger. Så lover jeg til gengæld, at vores medlemmer er klar til at hjælpe og støtte børnene.

Nye tal fra Udlændingestyrelsen viser en drastisk stigning i antal børn på flugt ind i Danmark. I 2014 lød tallet på 818 uledsagede flygtningebørn, mens tallet i 2015 steg til 2.050. I den første uge af januar 2016 er der foreløbig kommet 80 uledsagede flygtningebørn til landet. ○

Bedre boligsalg i udkanten

Ifølge nye tal fra boligsiden.dk steg antallet af bolighandler med 19 procent til over 42.000 i 2015. Specielt gik antallet af handler frem i Region Syddanmark og Region Sjælland. I Syddjurs Kommune steg antallet af handler eksempelvis med 43 procent.

Foto: Camilla Stephan / Polfoto

» Læs hele kalenderen på [dknyt.dk](#)

Politisk kalender

19. JANUAR 2016

Åbent samråd om pårørendepolitik

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har kaldt sundheds- og ældreminister Sophie Løhde (V) i åbent samråd for at redegøre for situationen om pårørendepolitik, herunder:

- I hvilket omfang ministeren mener det er rimeligt at inddrage de pårørende i omsorgen for og plejen af ældre og syge borgere
- Hvad de overordnede linjer i de eksisterende kommunale pårørendepolitikker er
- Hvordan ministeren konkret forestiller sig, at pårørende skal kunne påtage sig den arbejdsbyrde, som en række kommuner lægger op til i deres pårørendepolitikker og
- Hvilke konkrete opgaver man som pårørende kan forvente at skulle og ikke skulle udføre.

Samrådsspørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

Christiansborg, 1-133

19. OG 20. JANUAR 2016

Temadage om unge og tobak - flerstrengt indsats og implementering i praksis

Center for Forebyggelse i Praksis inviterer tobakskoordinatorer og skolekonsulenter i kommunerne til en temadag med fokus på at implementere en flerstrengt tobaksforebyggende indsats i samarbejde med skoler og uddannelsesinstitutioner. Formålet med dagen er at styrke deltagernes forståelse for, hvordan de kan bruge og styrke kommunens nuværende kapacitet til implementering af en flerstrengt indsats til at forebygge, at børn og unge starter med at ryge, og motivere unge, der er begyndt at ryge, til at stoppe igen. Temadagen tager afsæt i forebyggelsespakken om tobak og Sundhedsstyrelsens inspirationskatalog til kommuner med nyeste viden i forhold til at arbejde med en flerstrengt tobaksindsats målrettet skoler og uddannelsesinstitutioner. Inspirationskataloget samler erfaringer fra den store indsats, som en række modelkommuner, erhvervsskoler og efterskoler har gjort med modelafprøvnin-gen af den flerstrengede tobaksindsats Skod det nu.

Den 19. januar: KL Huset

Den 20. januar: Kolding Kommune Uddannelsescenter

19.-20. JANUAR 2016

Børn & Unge Topmøde 2016

Igen i år inviterer KL kommunerne til Børn & Unge Topmøde i Aalborg Kongres & Kultur Center. Temaet for årets Børn & Unge Topmøde er: ”Væksthus for læring”, der ved oplæg af en bred vifte af aktuelle politikere, forskere med videre, sætter fokus på, hvordan kommunerne spiller en afgørende rolle i at sikre livsduelige børn og unge på tværs af institutions- og skoleom-rådet.

Aalborg Kongres & Kultur Center

20. JANUAR 2016

Fremtidens transport 2016: Game changers & smart cities

KL, Ingeniørforeningen, DI Transport, Danske Regioner, ITS Danmark og TØF inviterer igen i år til fælles konference - den-ne gang om nye trends i transport. Hør oplæg om blandt andet:

- ”Digitalisering og brug af byernes data - kan det løse byernes udfordringer?” ved Julie Alexander, Siemens
- ”Smarte byer - hvad kan byerne, og hvad har de brug for?” ved Jørn Pedersen (V), borgmester i Kolding og formand for KL's Teknik og Miljøudvalg
- ”Smart City i storbyversionen - hvad kan de største?” ved Kristian Würtz (S), rådmand i Aarhus og Morten Kabell (EL), borgmester i København
- ”Førerløse biler - Hvad kan de, hvornår kommer de og er lov-givningen klar?” ved Per Skrumsager Hansen, Transportmi-nisteriet, og Jens Peder Kristensen, Key Research
- ”MaaS - Mobility as a Service - transport på app” ved UbiGO

Ingeniørhuset, København

20. JANUAR 2016

Fonden for Almen Praksis' temadag

Fonden for Almen Praksis og de fire almenmedicinske forsk-ningsenheder afholder temadag over emnet ”Kvalitetsudvik-ling og akkreditering i almen praksis - hvad skal der til?” På temadagen vil der blandt andet være oplæg under titlerne:

- Akkreditering i almen praksis - hvorfor og hvordan?

FOTO: JOACHIM ADRIAN / POLFOTO

19. JANUAR 2016

Åbent samråd om uledsagede mindreårige flygtningebørn

Udlændinge-, Integration- og Boligud-valget har kaldt udlændinge-, integra-tions- og boligminister Inger Støjberg (V) i samråd for at kommentere artik-len ”Ingen ekstra hjælp fra Støjberg til uledsagede flygtningebørn”, bragt i Information den 26. november 2015, og herunder give en detaljeret redegø-

relse for behandlingen af ansøgninger om familiesammenføringer til herbo-ende mindreårige flygtningebørn.

Udvalget har desuden bedt ministe-ren tilkendegive sin holdning til forsla-get fra advokat Eddie Khawaja og bør-nepolitisk rådgiver i Red Barnet Inger Neufeld om, at der etableres en særlig

hasteprocedure for sådanne sager.

Samrådet er indkaldt efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Christiansborg, S-092

- Et forskningsbaseret blik på akkreditering - hvad ved vi? Hvad bør vi belyse?
- Hvilken rolle kan DAK-E spille i akkreditering og anden kva-litetsudvikling?

Der vil ligeledes være projektfremlæggelser fra de fire forsk-ningsenheder, og temadagen afsluttes med en paneldiskussi-on om spørgsmålet: Hvordan får vi forskning, undervisning og kvalitetsudvikling til at gå op i en højere enhed?

Forskningsenheden for Almen Praksis i Odense, Syddansk Uni-versitet, Campusvej 55, lokale U45, 5230 Odense M

22. JANUAR 2016

Samråd om udflytning af statslige arbejdspladser

Udvalget for Landdistrikter og Øer har kaldt finansminister Claus Hjort Frederiksen (V) i samråd for at redegøre for

- beregningsgrundlaget for reserven på finansloven for 2016 på 400 millioner kroner til finansiering af udgifter i forbin-delse med udflytningen af statslige arbejdspladser, herunder om puljen er tilstrækkelig stor til at dække omkostningerne ved udflytningen, og om hvordan de enkelte arbejdspladser får del i puljen
 - hvilke initiativer regeringen vil tage fra centralt hold for at mindske kompetencetab og fald i produktivitet
 - om regeringen vil imødekomme fagforbunds ønsker om cen-trale løsninger for at understøtte den lokale proces: mulighe-der for jobskifte, flyttegodtgørelse, udflytningstillæg, fast-holdelsesordninger og outplacement
 - hvordan regeringen vil undgå, at Moderniseringsstyrelsen og fagforbund kommer til at anvende ressourcer på en lang række faglige sager om vilkårene for flytningerne.
- Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske af Henning Hylle-sted (EL).

Christiansborg, 2-080

22. JANUAR 2016

Åbent samråd om de indikatorer, som skal bruges til at måle, om FN's nye verdensmål nås

Folketingets Udenrigsudvalg har kaldt udenrigsministeren i samråd for at oplyse om det fortløbende arbejde med at for-mulere de indikatorer, som skal bruges til at måle, om de nye FN-verdensmål nås. Udvalget har endvidere bedt ministeren om at oplyse, om ministerens tidligere og aktuelle inddragelse af og arbejde med indikatorerne, herunder ministerens inddra-gelse af Folketinget, civilsamfundet og andre i arbejdet med indikatorerne.

Samrådsspørgsmål K er stillet efter ønske fra Mette Gjerskov (S).

Christiansborg, 2-080

25. JANUAR 2016

KL's Turismetræf

KL's Turismetræf 2016 fokuserer på kommunernes betydning for, at den første nationale turismestrategi i Danmark bliver en succes. Kommunerne spiller en afgørende rolle for, at poten-tialet i dansk turisme indfries i samarbejde med erhvervslivet og turismens øvrige aktører i større enheder på tværs af offent-lige og private interesser. Programmet tager afsæt i de aktuelle prioriteringer i kommunerne, de tre nye turismeudviklingssel-skaber og regeringen. Med en kombination af både politiske og strategiske indlæg og debatter samt konkrete lokale og tvær-kommunale eksempler lægges der op til, at deltagerne får inspiration og svar på, hvordan vi går fra strategi til praksis.

Crowne Plaza Copenhagen Towers

5

timer tager det at justere en 2025-plan, når der allerede ligger en færdig økonomisk redegørelse i Finansministeriet, skriver Anders Samuelsen på Twitter, efter at regeringen har udskudt fremlæggelsen af en ny 2025-plan til sommer.

Kilde: Ritzau

Kommuner

FURESØ

Eks-DF'er i Furesø skifter til Socialdemokraterne

Byrådsmedlem Per Kattrup (løsgænger) er blevet socialdemokrat, skriver sn.dk. Per Kattrup blev valgt første gang som Dansk Folkepartis eneste byrådsmedlem ved KV09, men samarbejdsproblemer med den lokale partibestyrrelse fik ham til at melde sig ud få måneder efter sit genvalg ved KV13, og DF har siden da ikke været repræsenteret i Furesø Byråd. Per Kattrup har i perioden haft et vist samarbejde med den socialdemokratiske byrådsgruppe, som han nu bliver en del af.

NORDDJURS

Løsgænger i Norddjurs bliver socialdemokrat

Byrådsmedlem Helle Plougmann har efter en periode som løsgænger meldt sig ind hos Socialdemokraterne, som hun repræsenterer i Norddjurs Byråd, skriver Randers Amtsavis. Helle Plougmann blev ved KV13 valgt som den ene af to repræsentanter for Enhedslisten, men kun fordi den kommunale administration ved en fejl registrerede partiets opstillingsform som sideordnet og ikke partiliste, som den skulle have været. Skønt placeret som nummer fire på listen fik hun næstflest stemmer og blev derfor valgt i stedet for listens nummer 2 Inky Remy, der ville have fået mandatet ved partilisteopstilling. Enhedslisten var allerede på valgaftenen klar over fejlen, men fandt den belejlig og gjorde ikke opmærksom på den. I august 2014 blev Helle Plougmann imidlertid partiløs efter en kontrovers, og det fik Enhedslisten til at kræve valget af hende omgjort, så partiet kunne få mandatet tilbage. Det blev dog afvist af valgbestyrelsen netop med henvisning til partiets bevidste passivitet.

SILKEBORG

Eks-borgmester i Them Niels Mølholm er død

Den tidligere borgmester i Them Kommune, Niels Mølholm, er død - 86 år gammel, skriver Midtjyllands Avis. Niels Mølholm, der var brugsuddeler i det civile, blev valgt ind i byrådet på en borgerliste i 1978 og var siden borgmester i tre perioder fra 1986 til 1997. Avisen beskriver ham som en foregangsmand på flere områder; blandt andet blev Them den første kommune, der kunne tilbyde børnepasning til alle børnefamilier fra dag til dag.

FOTO: JAKCON EHRBAHN

Organisation

KL's næstformand trækker sig

Rødovres borgmester, Erik Nielsen (S), trækker sig fra sin post som næstformand i KL. Det oplyser KL til DR Nyheder. Han erstattes af Aarhus-borgmester Jacob Bundsgaard (S). Erik Nielsen fortsætter som menigt medlem af KL's bestyrelse, skriver DR.

Erik Nielsen oplyste i sommer, at han var blevet ramt af en blodprop i hjertet og havde fået foretaget en ballonudvidelse. Dengang slog han fast, at det ikke ville få ham til at skrue ned for blusset.

Tilbage i maj 2012 besluttede KL, at Erik

Nielsen skulle afløse afdøde Jan Trøjborg (S) som KL-formand. I marts 2014 overtog Martin Damm (V) formandsposten, mens Erik Nielsen blev næstformand.

Den 62-årige socialdemokrat har været borgmester i Rødovre siden 1994. Han er uddannet maskinarbejder, men fra 1986 fik han job som beskæftigelseskonsulent i Rødovre Kommune.

Erik Nielsen har også en overgang været ishockeymålmænd for Rødovre Ishockeyklub.

SØNDERBORG

Chef fra København

Pernille Refshauge bliver leder af Sønderborg Kommunes nye Erhvervsservice. Hun kommer med en bred erfaring fra det private erhvervsliv samt egen virksomhed, oplyser kommunen. Pernille Refshauge får ansvaret for at etablere og drive Erhvervsservice, som bliver virksomhedernes direkte indgang til kommunen. Her bliver kerneopgaven at sikre en enkel og smidig erhvervsservice - hvad enten det gælder byggesagsbehandling, bosætning eller tiltrækning af arbejdskraft. Pernille Refshauge kommer fra en stilling som afdelingschef i Københavns Kommunes Arbejdsmarkedscenter.

THISTED

Ny drifts- og anlægschef

Den 1. marts 2016 tiltræder Thisted Kommunes nye

drifts- og anlægschef under Teknisk Forvaltning. Et enigt ansættelsesudvalg har peget på den 50-årige Flemming Kjeldgaard Larsen, oplyser kommunen.

- Vi har haft nogle gode kandidater til samtale, men valget faldt på Flemming Kjeldgaard Larsen, som har mange års ledelseserfaring fra såvel kommunal som privat virksomhed. Derfor er jeg sikker på, at han kan løfte opgaven i Teknisk Forvaltning og være med til at udvikle den nye organisering i Drifts- og Anlægsafdelingen, fortæller Mogens Kruse Andersen, konstitueret direktør for Teknik og Erhverv.

Flemming Kjeldgaard Larsen, der kommer til at få ansvaret for cirka 100 medarbejdere, kommer senest fra en chefstilling ved OKNygaard, hvor han har været ansvarlig for flere afdelinger i hele Danmark. Derudover har han været ansat i Park og

Natur i Aalborg Kommune - også her med ledelsesansvar.

Stat

LÆGEMIDDEL-STYRELSEN

Ny direktør

Sundheds- og Ældreministeriet har ansat Thomas Senderovitz som direktør for den nyoprettede Lægemedelstyrelse, oplyser ministeriet. Thomas Senderovitz er uddannet læge fra Københavns Universitet og har de seneste 15 år arbejdet med lægemidler på internationalt niveau - senest som medlem af direktionen i den globale CRO (Contract Research Organisation) PAREXEL med base i Berlin. Thomas Senderovitz tiltræder stillingen den 1. april 2016. Lægemedelstyrelsen blev oprettet som selvstændig styrelse den 8. oktober.

DKNYT

dknyt er først med den seneste udvikling på den kommunal- og landspolitiske dagsorden. Bestil et gratis prøveabonnement på www.dknyt.dk eller ring 46 35 33 43.

Vore konsulenttydelser

- Udvikling af organisationen, ydelserne og det gode lederskab
- Coaching/sparring til politikere, topchefer, ledere og nøglemedarbejdere
- Rekruttering af topchefer, ledere og nøglemedarbejdere (SKI-certificeret)
- Visions- og strategiseminarer for byråd, udvalg, direktion og ledergrupper
- Lederevaluering og -udvikling
- Chef-til-leje

H.C. Vestergaard
LEDELSE STYRING UDVIKLING

Brug proceskonsulenter med topledereerfaring. Den erfaring har vi!

Tlf. 7022 0272 • www.hcvestergaard.dk

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen i *virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

www.lundgaard-konsulenterne.dk

Af Morten Uhrenholdt. Tanker fra hængekøjen

Når troen hænger

Troen går tilsyneladende sin sejrsgang i verden - jeg fristes til at skrive: som aldrig før. Men det har jeg ikke belæg for. Det er i hvert fald ikke noget, jeg ved, snarere noget jeg - ja, tror.

Tidens mange blodsudgydelser og overgreb finder oftest næring i menneskers tro. Den fulde og faste overbevisning om, at lige deres religion har det eneste og uomtvistelige svar på, hvordan verden bør indrettes og menneskene gebærde sig. Den slags fører i bedste fald til undertrykkelse og tyranni. I værste fald til krig og terror.

Når jeg har valgt at kaste mig over det ømtålelige emne, er det, fordi jeg synes, dansk politik mere og mere beror på tro. Mange politikere synes at have mistet interessen for facts, kendsgerninger. Den slags, man kan måle og veje eller på anden måde finde frem til med videnskabelige metoder.

Særlig regeringen udmærker sig på dette område. Den ene minister efter den anden erklærer højlydt sin urokkelige tro på dette og hint. Og her vil nogle måske komme til at tænke på vores uddannelses- og forskningsminister Esben Lunde Larsen, der erklærede sig som kreationist - altså at han troede på Bibels skabelsesberetning (Gud skabte verden på seks dage og holdt så en fridag) og derfor - må jeg slutte - ikke godtager Darwins udviklingslære.

Det er selvfølgelig ganske besynderligt, når vi taler om ministeren for videnskaberne. Han leverede også et muntret indslag, da han - på linje med komiske Carl (Holst) erklærede sin usigelige glæde ved udsigten til at blive gransket nærmere af en offentlig instans. Han kunne dog ikke - til forskel fra fætter Carl - også triumfere over en politianmeldelse.

En minister bekender sin tro

Men egentlig synes jeg ikke, Lunde har glimret med sin tro siden det med verdens skabelse. Det er faktisk en perlerække af hans kolleger i andre ministerier, der har fået mig til tasterne. Mest iøjnefaldende Inger Støjberg - ikke på grund af sit røde hår og sine triumferende øjne, når hun fortæller om sit nyeste flygtningepåfund. Derimod var hun vist den første, der frejdigt - om end noget presset - bekendte sin tro.

Et par gange har hun optrådt på TV, hvor intervieweren har været godt klædt på med research. Konfronteret med undersøgelser og facts kæmpede hun tappert for efter et godt stykke tid at erklære, at hun var FULDSTÆNDIG OVERBEVIST om, at regeringens nye tiltag ville virke. Det gentog hun så i flere variationer, indtil interviewet sluttede. Joe, troen er stærk - den siges at kunne flytte bjerge.

Også Troels Lund Poulsen, der som bekendt vil slippe driftige folk med næse for at tjene penge løs på vore sårbare kyster, er båret af troens mirakel. Efter adskillige gange at have forsøgt sig med udenomssnak og papegøjesvar greb også han til troen. Også han var fuldkommen overbevist om, at tiltaget vil bringe vækst, rigdom og stor lykke til de udvalgte områder i Udkantsdanmark. Det tror han fuldt og fast på, forklarede han den målløse interviewer.

Flere andre ministre stødte til. Nu talte kendsgerninger ikke rigtig - for troens vinger bærer. Men jeg må tilstå, at jeg havde svært ved at tro mine egne ører, da den sidste i rækken slog til. Selveste Claus Hjort Frederiksen, Venstres iskolde chefideolog og taktiker, excelark-akrobat og finansminister, meldte sig under troens faner.

Det skete under et længere interview i Deadline på DR2. Efter længe at have svedt under bygen af facts og spørgsmål fra intervieweren

TRO, ikke viden, dominerer i øjeblikket regeringens argumenter for dette og hint. Man skal VIDE, ikke tro, forlyder det fra hængekøjen.

Foto: René Schütze / Polfoto

”Flere andre ministre stødte til. Nu talte kendsgerninger ikke rigtig – for troens vinger bærer. Men jeg må tilstå, at jeg havde svært ved at tro mine egne ører, da den sidste i rækken slog til. Selveste Claus Hjort Frederiksen, Venstres iskolde chefideolog og taktiker, excelark-akrobat og finansminister, meldte sig under troens faner.”

trak Claus Hjort til sidst tros- og overbevisningskortet. DET havde jeg godt nok ikke ventet af dette kølige økonomi- og tal-menneske.

I betragtning af, hvor alvorlige og indgribende tiltag, regeringen sprøjter ud - ja, nogle af dem læner sig opad brud på kutymmer, love og internationale konventioner - så ville det være på sin plads, at de baserede sig på kendsgerninger og et oplyst, sagligt grundlag og ikke blot på mavefornemmelser og tro.

Lagt i graven efter 30 år

Et strålende eksempel på denne trodrevne politik er SKAT's herostratisk berømte system til inddrivelse af restancer. Daværende skatteminister Kristian Jensen og indenrigsminister Lars Løkke Rasmussen stod bag centraliseringen og digitaliseringen af inddrivelsen, og den blev til under en storm af advarsler fra fagfolk og - ikke mindst - kommunerne, der blev frataget denne opgave. Men de to gæve venstrefolk havde deres tro og lod sig ikke di-

strahere af kendsgerninger. Og så gik de i gang med at fyre sagkyndige medarbejdere i skattevesenet. Det digitale mirakel var fuldbredt.

Resultatet kender vi. Allerede efter et år kunne man se, at restancerne voksede markant, og snart havde kommunerne rigtig mange millioner ude at svømme. Og som årene gik, nærmede kravene sig forældelse, mens der ingen udsigt var til en effektiv inddrivelse. I dag ligger inddrivelsen så godt som stille, og SKAT's tab alene på dette område må opgøres i milliarder.

Den tankegang, der ligger bag dette eksempel på digitalt vanvid, er et barn af et grimt fænomen, der har forpestet arbejdsglæden og al faglig stolthed i det offentlige de seneste 20-30 år. 'New Public Management' hedder det. Tankerne går blandt andet på, at alt kan gøres op i kroner og øre og sættes på formel. Hvert et børnehavens toiletbesøg, hver en lærers samtale med en ulykkelig elev eller hver plejehjemsbeboers aftensmåltid kan og skal måles

og vejes og sættes i skemaer. Ud kommer så en formel, der viser, at det hele kan gøres bedre for langt færre penge og mindre personale.

Hærskarer af højtlønnede DJØF'ere blev ansat for at kontrollere og evaluere og skrive rapporter til politikerne, så de kan begrunde deres mange fyringer. Og det betragtes som dybt usagligt og bagstræberisk at ville inddrage den faglighed, der ligger til grund for arbejdet i de mange rum i det offentlige hus.

Dette fatamorgana, som chefer på alle niveauer har dyrket som en religion, blev for nylig lagt i graven af to højt estimerede forskere, der som de første har gennemført en omfattende, empirisk undersøgelse af resultaterne i Storbritannien, der mest hidsigt har drevet på med New Public Management. Resultatet er ganske opsigtsvækkende. Men det må jeg vende tilbage til en anden gang. ●